Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):	Ramløse, Michael.; tekst og musik: af Michael Ramløse, skrevet til Baggårdsteatret.
Titel | Title:	Ved siden af : en opera
Udgivet år og sted | Publication time and place:	Premiere 25.3.1993 Baggårdteatret
Fysiske størrelse | Physical extent:	[22], 36 bl. :

DK

Dette manuskript er ophavsretligt beskyttet, og må kun benyttes til personlig brug. Du må dog også bruge manuskriptet i forbindelse med optagelsesprøve på de danske teaterskoler.
Hvis du vil opføre manuskriptet, skal du have samtykke fra rettighedshaveren. Du kan i den forbindelse kontakte fagorganisationen Danske Dramatikere. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

This manuscript is copyright protected and is only for personal use. However, you may also use the manuscript when applying for enrolment at Danish schools of performing arts
If you want to perform the manuscript, you must have the consent of the copyright holder. In that regard, you can contact the Danish Writers Guild. Always remember to credit the author.

Premiere:
25.3.1993

Baggårdteatret

VED SIDEN AF

en opera

tekst og musik:

Michael Ramløse

skrevet til BAGGÅRDTEATRET

10 år →

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
130011888349

DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DRAMATISK BIBLIOTEK
POSTBOKS 2149
1016 KØBENHAVN K
DANMARK

c MR 1992

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Note:

Langt det meste af den her aftrykte tekst synges - jvf. nodematerialet.

Talte replikker er i dette manuskript skrevet i kursiv.

Der optræder 2 personer i operaen - en mand og en kvinde, som er naboer.

De er benævnt HAN og HUN

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

1. scene

HAN:

Fem minutter.
Om fem minutter står hun dér.
Bank, bank, bank.
"Hallo - det er mig!"

Fem minutter.
Om fem minutter står hun der.

Men jeg åbner ikke døren -
og så står hun dér og glor
så dum som en ko.
Nej, jeg åbner ikke døren.
Aldrig i livet - ikke i dag.

HUN:

En teskefuld salt
og lidt peber,
hakket persille -
uhmmm - den er go'.

Gad vide, om han kan li' stegt sild,
han siger jo aldrig, om maden er go'.

HAN:

Fire minutter.
Om fire minutter står hun dér.

Hver eneste dag -
hver evig eneste dag
står hun der.

Hvorfor går hun og laver mad til mig
og lader som om hun er glad for mig.
Og hvorfor bli'r hun ved og ved,
når det eneste, jeg ønsker det er fred.

HUN:

Uden mig hvad sku' han gøre ?
Så fik han sikkert aldrig middagsmad.
Han ku' selvfølg'lig ta' en mellemmad med ost;
men det er der nu ikke meget ved.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HUN (forts):

Man skal ha' varm mad mindst en gang om dagen -
det sagde mor - og mor hun ved besked.

HAN:

Tre minutter.
Om tre minutter står hun dér.

Men i dag skal hun ha' sig en lærestreg.

Når hun så står der og rækker mig maden,ta'r jeg den med et besynderligt smil.
Jeg siger tak med min venligste stemme:

HAN:

"Næh, hvor ser det lækkert ud
Ih, hvor er det dejlig mad"

HUN:

Næh, hvor ser det lækkert ud
Ih, hvor er det dejlig mad.

HAN:

Og så - og så - og så
tværer jeg det ud i hendes dumme fjæs.

HUN:

Jeg gi'r den et lille drys ekstra persille,
det bli'r han glad for -
uhmm, den er go'.
Nu ser jeg det for mig: han smiler og siger:
"Næh, hvor er ser det lækkert ud,
Ih, hvor er det dejlig mad".

Så nu skal det bare lige koge op.

HAN:

To minutter.
Om to minutter står hun der.

Hver eneste aften,
år efter år,
på slaget seks
står hun der.

Men fra i dag så er det slut.
Århh.....ét minut.

Hun går ud på opgangen og hen og banker på hans dør

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

2. scene

Hun banker på døren. Intet svar - han sidder musestille og holder sig for ørene.

HUN:

Hallo.... det er mig.

Intet svar - 5-minutter-temaet.

HUN:

Hallo! Aftensmad!

Stadig intet svar - 5-minutter-temaet voldsommere

HUN:

Det var da højst mærkværdigt,
Gad vide, hvor han har forputtet sig.
Måske så ta'r han sig en eftermiddagslur -
måske... måske..., så er han.... syg!

Hallo! Luk op! Det er mig!

HAN:

Forsvind. Forsvind. Forsvind!
Skrid for fa'n!

HUN:

Luk op! Der er mad!

Han vandrer rasende frem og tilbage bag døren/5-minutter-temaet, indtil han marchere hen til døren, åbner den med et voldsomt ryk - og flår tallerkenen ud af hænderne på hende, hvorefter han smækker døren i hovedet på hende.

HUN:

(Står himmelfalden foran den lukkede dør) *nå - jaså !*

Hun går tilbage til sin lejlighed - og smækker demonstrativt med døren.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

3. scene

Hun sætter sig og spiser - han sidder og glor rasende på maden, vil ikke spise den; men er samtidig sulten og tiltrukket af de stegte sild).

HUN:
Det var besynderligt

Gad vide, hvad der har stukket ham

Men godt, hvis det er sådan,
han vil ha' det, så kan han
osse blive fri.

Så fra i morgen er det slut

Så skal han aldrig mere ha' min gode mad

Nu skal han vide, det er sidste gang

Men selvom han er rædselsfuld,
og selvom han er uforskammet,
så skal han jo ha' mad.

Men en smule taknemmelighed
var vel det mindste, man ku' forlange
af ham.

Det går jeg ind og si'r til ham nu!

HAN:
Nej - jeg rø'r den ikke.

Åh, hvor ser det lækkert ud.

En enkelt bid -
det sker der sikkert ikke noget ved

Men fra i morgen er det slut.

Nu vil jeg aldrig mere spise hendes hundeæde.
Hun skal vide, at det her er allersidste gang.

Men selvom hun er rædselsfuld,
og selvom hun er nævenyttig,
så mener hun det godt.

Men nu skal det
altså være slut

Det går jeg ind og si'r til hende nu!

De er begge færdige med at spise. Hun sætter sin tallerken og er på vej ind til ham. Han er på listefødder på vej hen til hendes dør, da hun åbner den. De stirrer lamslået på hinanden.

HAN:

Ja - jeg er på vej en tur i byen.

HUN:

Med min tallerken! Det var dog en mærkværdig idé.

Hun flår tallerkenen ud af hånden på ham og marcherer ind til sig selv og smækker med døren.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

4. scene

Begge er tilbage i deres egne stuer. De er i gang med forskellige almindelige aftensysler. Han arbejder lidt på sit flaskeskib. Hun rydder lidt op, mens de - ind i musikken - kommer diverse udbrud/lyde a la "ak ja", "jajajajaja", suk hovedrysten, host osv.

HUN:

(Henter et spil kort, sætter sig ved bordet og skal til at lægge kabale).

Lad os nu se, hvad kortene de siger.
Hvad har I gemt til mig i aften ?

HAN:

(Henter spilledåsen med danserinde, lader hende danse - mens han stopper sin pibe).

Ja - det var tider, du.
Ja - det var tider.

HUN:

Engang - det varer sikkert ikke længe,
så vil det ske. Så vil det hele ændre sig,
så bli'r det sjovere at være mig.

HAN:

Engang - ja, du må osse kunne huske det -
en evighed siden -
da var det hele anderledes,
da var det sjovere at være mig.

HUN:

Men en dag, så vil jeg møde ham

Han vil ta' mig bort fra ensomhed
og kedsomhed.

Vi vil rejse til et fremmed land
i herlighed og kærlighed

det ' det hele

HAN:

Ak ja, det var tider
på de store vilde verdenshave

Flyvefisk, delfiner
og de smukke sorte pi'r i havnen.

Og du var der altid,
så det hele:

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HAN:

Havnen i Rio,
tropernes stjernepragt.
Alle har landlov -
alene står jeg nattevagt.

Pludselig i månens klare skin
blinker en kniv,
og fra kajen høres kvindeskrig:
"Spar mit liv!"

Grove stemmer bander.
Jeg ser fra skibets stavn,
de skubber kvinden
i den dybe havn.

Inden jeg kan nå at tænke -
nærmest i blinde -
kaster jeg mig ud i dybet
efter hende.

Og jeg redder kvinden
op på den mørke kaj.
Hun er i sikkerhed -
hun er hos mig.

Da hun vågner, si'r hun, at vi to
er evige venner,
lægger så en lille æske
i mine hænder.

Hun kysser mig og hvisker:
"Tak for mit liv, min skat".
Og hun forsvinder i sin trope-
nat.

Ak ja, det var tider,
på de store vilde verdenshave

Men jeg må erkende,
det bli'r aldrig mer' de skønne
tider - li'som dem,
det var engang.

Det var engang.

HUN:

Spar to,
klør ti,
syv - ni -
hjerter knægt!

klør fem,
spar ti,
syv - ni -
hjerter otte !

Men en dag, så vil jeg møde ham.

Han vil ta' mig væk fra ensomhed
og kedsomhed.

Og jeg ser dem for mig
disse skønne tider,
det bli'r engang.

Det bli'r engang.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

5.scene

Begge forbereder sig på at gå i seng. Hun lægger kortene på plads, meget omhyggeligt. Han sætter sin spilledåse på plads.
Lidt almindeligt suk og "ja ja", inden de begge åbner deres døre ud mod gangen for at gå på toilettet.

HAN:

Nå - go'aften.

HUN:

Go'aften.

HAN:

Nå, skal De osse ?

HUN:

Ja - det skal De måske osse ?

HAN:

Ja, men gå De nu først.

HUN:

Nej, vil De ikke gå først.

HAN:

Nej - det skal De.

HUN:

Ikke tale om - gå De nu først.

HAN:

Hvis De absolut vil have det sådan.

HUN:

Ja, bevares.

Han går ind på toilettet, lukker døren ret hårdt. Hun går ind til sig selv, men står lige ved døren. Man hører toilettet skylle, og han kommer ud. Hun står med døren på klem og holder øje. Han ved, hun er der.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Da han har lukket sin dør (og sagt demonstrativt "god nat") går hun ud på toilettet. Man hører et irriteret "århh", da hun opdager, at der ikke mere wc-papir. Hun kommer ud med den tomme rulle, går ind til sig selv og smider den ud. Går tilbage, slår brættet ned og tager en ny rulle ovenpå cicsternen. Derefter lukker hun døren.
Man hører igen toilettet skylle, og hun går ind til sig selv.

6. scene

De gør sig begge klar til at gå i seng. Han lægger sig først, slukker lyset, så der bliver "nattelys" i hans lejlighed.
Hun lægger sig og slukker lyset.

De sover, vender sig, giver sig, snorker lidt måske etc.

Lyset skifter til "drømmelys", og hun rejser sig fra sengen og begynder at bevæge sig hen mod hans lejlighed (starter ved tegnet * i noderne).

Hun træder ind til ham gennem væggen ved tegnet x i noderne. Han sætter sig op i sengen, ser på hende og rækker armene ud mod hende. Så står han op.

(Tale-scene med musikunderlægning)

HAN:

Hvor har du været? Hvorfor kommer du først nu ?

HUN:

Jeg har lavet mad til os. Og sat den i ovnen.

HAN:

Jeg har ventet med kaffe. Hvad skal vi ha' ?

HUN:

Flæskesteg med rødkål og brune kartofler.

HAN:

Li'som til jul.

HUN:

Hm.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HAN:

Vil du ha' kaffe ?

HUN:

Ja tak.

Han henter to kopper og skænker kaffe. De drikker lidt i tavshed.

HAN:

Har jeg nogensinde vist dig hende her ? (henter spilledåsen).

Hun nikker. Han åbner den, og danserinden danser.

HUN:

Hvorfor forsvandt du dengang - i Rio ?

HAN:

Jeg forsvandt ikke.

HUN:

Du forsvandt, og jeg har ventet på dig lige siden.

HAN:

Du...Jamen... (ryster på hovedet for at få tankerne på plads)

HUN:

Hvor har du været ?

HAN:

Overalt - vi sejlede videre. Singapore, Kyoto, Åbo - overalt.

HUN:

Jeg så dig hver dag i kortene. Det endte altid med dig. (viser ham hjerter knægt og giver ham kortet).

HAN:

(ryster igen på hovedet) *Men hvordan.... ?*

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HUN:

Shhh... - kom med ind i min drøm.

Hun lægger ham ned på sengen, han har siddet på, "danser" gennem væggen ind til sig selv og lægger sig. Synkront med at hun lægger sig, rejser han sig i sengen og går gennem væggen ind i hendes drøm.

HAN:

(Holder kortet med hjerter knægt frem for hende) *Er du klar ?*

HUN:

Endelig. Hvorfor har det varet så længe?

HAN:

Kortene. Du har selv bestemt, at jeg skal dukke op tre gange i træk, før det gælder.

HUN:

Ja - tre gange skal jeg have 7, 9 og hjerter knægt.

HAN:

Du har vel ikke snydt?

HUN:

(ryster på hovedet)

HAN:

For så gælder det ikke. Har du pakket ?

HUN:

Jeg skal ikke have noget med. Alt skal være helt nyt - helt forfra.

HAN:

Godt - så kom.

HUN:

Hvor tager vi hen ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HAN:

Af sted - udover verdenshavet.

HUN:

Måske skulle jeg alligevel have mine gummistøvler med

HAN:

Bare af sted - til en anden verden. Til eventyret. Kom.

Hun rejser sig og går ham i møde. "Duetten" starter - de danser ind og ud i lejlighederne gennem væggene - og ender til sidst i hver deres seng.

DUET

(Tekst Lene Vestergaard)

HUN:

Ikke én -
sammen fandt vi vejen
ud af ensomhed.
Begge to
søgte som i blinde en at følges med.
Hånd i hånd
står vi midt i tidernes
uend'lighed.
Min ven er med.
Det, vi drømmer om gi'r os
modet til at være

Ikke én -
sammen fandt vi vejen
ud af ensomhed.
Begge to
søgte som i blinde en at følges med.
Hånd i hånd
står vi midt i tidernes
uend'lighed.
Min ven er med.
Det, vi drømmer om gi'r os
mod til at blive ved.

HAN:

Begge to -
sammen fandt vi en vej,
hvor to følges ad.
ikke ensom -
aldrig mer.
Hånd i hånd
står vi står vi midt i en strøm af
mild venlighed.
Min ven, jeg er med.
Drømmen gi'ir os
mod at blive ved.

Begge to -
sammen fandt vi en vej,
hvor to følges ad.
ikke ensom -
aldrig mer.
Hånd i hånd
står vi står vi midt i en strøm af
mild venlighed.
Min ven, jeg er med.
Drømmen gi'ir os
mod at blive ved.

Stemningen afbrydes af to vækkeure, der ringer. De slår begge to urene fra - og lyset skifter til morgen. Begge viser deres optagethed og undren over, hvad de hver især har drømt.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

7.scene

En "stumfilms-scene" - kørt hurtigt, der viser deres gøremål i løbet af dagen. Alt i abrupte bevægelser og for hurtigt og markeret.
Morgentoilette, morgenmad - han ser på danserinden (melodien alt for hurtigt), de går begge i byen, men ikke samtidig hun kommer hjem med indkøbsposer, han måske med to bajere - de er begge på lokum i løbet af dagen - de mødes måske en enkelt gang med et hurtigt nik og "god dag".
Musikken er hurtig og understreger det stumfilmsagtige - enkelte temaer dukker op hist og her i forvredet og for hurtig udgave.
(Med jævne mellemrum tager de begge et stort ur frem, som de holder ud mod publikum. Urets visere (som drejes bag på) drøner af sted 3 - 4 timer ad gangen).
Hun er også i gang med at lave en rullested, som hun får sat over. Til sidst standser begge ure samtidig på 10 minutter i seks.

Tempoet går ned - markeres såvel i musik som ved at deres handlinger og bevægelser bliver "normale".

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

8. scene

HUN:

(løfter låget og ser til rullestegen)

Lad os nu se - er den færdig ?
Et par minutter.
Uhmm - den bli'r go'.

Nu ser jeg det for mig:
han smiler og siger:
"Næh, hvor ser det lækkert ud.
Ih, hvor er det dejlig mad".

Hun går ind på toilettet. Man hører et irriteret "Århh". Hun kommer marcherende ud med en tom toiletrulle i hånden.

HUN:

For satan da - havde jeg nær sagt.
Jeg mener selvfølgelig - for pokker.

(mod hans dør) Aldrig nogensinde gider du, gør du vel.
Du bruger bare det sidste - og så er du ligeglad.
Tølper! Tølper!

Hun kyler den tomme rulle mod hans dør. Han hører lyden, ser op, men foretager sig ikke mere. Hun samler rullen op igen, går ind til sig selv og smider den ud.

5-minutter-temaet starter.

HAN:

5 minutter
Om 5 minutter står hun der.
Bank, bank, bank.
"Hallo, det er mig".

Fire minutter

Tre minutter....

To minutter....

Århh...Et minut....

Samtidig: Døren til toilettet er ikke helt lukket endnu, da hun kravler op på wc-et for at få fat i en ny rulle, som står på cisternen.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Man hører et brag og et skrig. Han registrerer, at noget sker og undrer sig - men det var nok ikke noget alligevel.

Man hører en jamren og et svagt råb om hjælp fra toilettet.
Han hører ingenting

Han undrer sig over, at hun ikke kommer, kigger på uret. Stiller det lidt tilbage.

HAN:

To minutter....

Århhh....Et minut....

Der sker stadig ingenting. Han forstår det ikke. Åbner forsigtigt døren (tema: 5 minutter). Der er ingen.
Han lukker igen. Går utålmodigt frem og tilbage. Åbner igen. Går ud på gangen. Men ser intet.

HAN:

Det var da højst mærkværdigt.
Gad vide, hvor hun har forputtet sig.
Måske så ta'r hun sig en eftermiddagslur.
Måske - så er hun - død.

Han ser hen mod hendes dør. Går forsigtigt nærmere. Og kalder meget forsigtigt ind ad hendes dør.

HAN:

Hallo - hallo derinde.

Man hører endnu en banken fra toilettet og en svag jamren og et "hjælp".
Nu bliver han opmærksom på toilettet og går usikker hen og åbner døren.
Hun ligger som hun er faldet, det ene ben stikker mærkeligt ud til siden - og hovedet har hun nede i wc-kummen.

HAN:

Jamen... Jamen....

HUN:

Av..av...av....

HAN:

Hvad fanden er der sket ?
Hvorfor ligger hun og flyder dér ?

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HAN (forts):

Har De slået Dem ?

HUN:

Ja, hvad tror du ?
Tror du jeg ligger her for sjov.
Dig og dit evindelige lokumspapir !!

HUN:

Så tag dog og hjælp mig op

i stedet for at stå og glo.

HAN:

Hvordan er hun kommet så galt af sted?

Gad vide, hvad hun har i gang.

HUN:

En lille smule, men det er ikke så slemt.

Gud fader bevar's - hvor er han hjælpeløs!

HAN:

Herregud, hvad skal jeg gøre.
Hvordan gør jeg gavn.
Rolig...bare holde ho'det koldt
li'som den nat i Rios havn.

HUN:

(prøver at rejse sig, men kan ikke) *Av, åh.....*

HAN:

Vent... vent lidt. Jeg hjælper Dem.

HUN:

Jamen, så gør det dog, menneske.
Gør dog noget.

Tak... det er meget venligt af Dem.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HAN:

Og jeg redder kvinden
op på den mørke kaj.
Hun er i sikkerhed -
hun er hos mig.

Han går hen til hende, forsøger at løfte på hende - meget akavet.

HUN:

Av...åh...

For helvede da - havde jeg nær sagt -
pas dog på, hvad du gør.

HAN:

Undskyld... gjorde det meget ondt ?

HUN:

Nej - det er ikke noget at snakke om.

HAN:

Hvorfor hyler du så som en stukket gris?

Han prøver igen.

HUN:

Nej - ikke sådan !
For pokker da, menneske !

Så tænk dig dog om

HAN:

Jeg må ta' helt forsigtigt
fat i hendes arm.

Ja, nu tror jeg, at
det går.

HUN:

Vil De ikke prøve fra den anden side.

HAN:

Jo... naturligvis. Hvis det er bedre.

Prøver fra den anden side. Det går bedre. Han får bakset hende op at stå. Hun støtter sig kraftigt til ham.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HUN:

Tak... nu kan jeg selv.

Hun slipper ham og vil gå selv, men falder. Han griber hende.

HUN:

Gud, hvor er det
pinligt,

at han lige skulle finde mig

på et så utroligt dumt og
uromantisk sted

Men trods alt så slap jeg for at...

HAN:

Stille og roligt.
Nu skal jeg følge Dem ind.

Gudskelov, så har jeg fået hende
op på benene igen.

Men jeg må erkende, det var ikke
helt som dengang, da jeg.....

Hun afbryder pludseligt duetten. Med et stift blik humper hun ind i sit køkken, vipper det brandvarme låg af gryden of udstøder et vræl. Han "vågner" af sin undren og farer ind til hende. Hun stirre stift på gryden.

9. scene

HUN:

Min rullesteg....Den er helt ødelagt.

HAN:

Han har stukket en gaffel i stegen og taget den op af gryden. Han står med den stærkt forkullede steg på spidsen af gaflen. Hun vræler og humper hen på sin stol).

Ja....den er godt nok lidt sort i det.

HUN:

(begynder at græde heftigt)

HAN:

Så, så... tag det nu roligt.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HUN:

Det kan De sagtens sige - al min mad er ødelagt. Og Deres med.

HAN:

Ved De hvad ? Jeg... jeg har et par dåser stående. Dem kunne vi måske spise. Ja, de har godt nok stået et stykke tid. Jeg har jo ikke rigtig brug for dem. Jeg får jo så dejlig mad hver aften af Dem.

HUN:

Hå, det er da ikke noget særligt.

HAN:

Jo -- det er det sør'me. De laver rigtig god mad.

Han er kommet til at gestikulere lidt med den forkullede steg, og propper den skyndsomt ned i gryden igen.

HUN:

Synes De det ?

HAN:

Ja, det gør De.

HUN:

(udstøder et par halvkvalte hulk)

HAN:

Nu går jeg ind og henter dåserne.

Han går ind til sig selv og finder dåserne. Hun skal absolut kigge ned i gryden igen til den forkullede steg, hvorefter hun endnu en gang brister i gråd.
Han er på vej ind til hende igen, da han stopper op, vender tilbage og tager sin danserinde med.

HAN:

Ja... det er ikke noget særligt; men mad er det da...

HUN:

Det er sikkert godt nok - når det ikke kan være anderledes.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

HAN:

(læser på dåsen) *Skipper-labskovs. Det lyder da godt, ikke ?*

HUN:

(udstøder et suk)

HAN:

Det er det eneste, jeg har, så....

HUN:

Nå..., men så sæt den over da. (begynder at småhulke igen)

Han sætter dåsen direkte på kogepladen. Tager så en gryde og sætter dåsen ned i den. Han smiler lidt drillende til hende. Hun skynder sig at se på danserinden. Han står og tjatter lidt med en gaffel i dåsen. De ser begge to på danserinden.

HAN

Når jeg er rigtig ked af det, så tager jeg en tur med hende her. Og sidder og mindes de gode gamle dage. Det får mig altid i bedre humør.(åbner låget, og danserinden danser/musik).

De kigger begge på hende i tavshed.

HAN:

Jeg fik den engang i Rio - i Brasilien. Det er mange år siden nu. Det er en lang historie. De skal få den, når vi spiser. Gør det ondt ?

HUN:

(nikker og snøfter).

HAN:

De skal prøve at tænke på noget andet. Hvad gør De, når De vil tænke på noget andet ?

HUN:

(grådkvalt) *Lægger kabale....Men jeg kan aldrig få den til at gå op....*

HAN:

Det kan jeg. Jeg får dem altid til at gå op.....

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Han har tryllet hjerter knægt frem og blinker til hende. Hun er helt paf.

HAN:

Hør, jeg tror jeg henter to øl til vores mad.

HUN:

Jeg drikker ikke...

HAN:

Så henter jeg en til mig selv.

HUN:

En enkelt kan der vel ikke ske noget ved ?

HAN:

Så henter jeg to.

Han går ind efter øl hos sig selv. Imens humper hun rundt, finder to glas og skænker kirsebærvin op. Han kommer tilbage.

HAN:

Men jeg troede....

HUN:

Hvad ?

HAN:

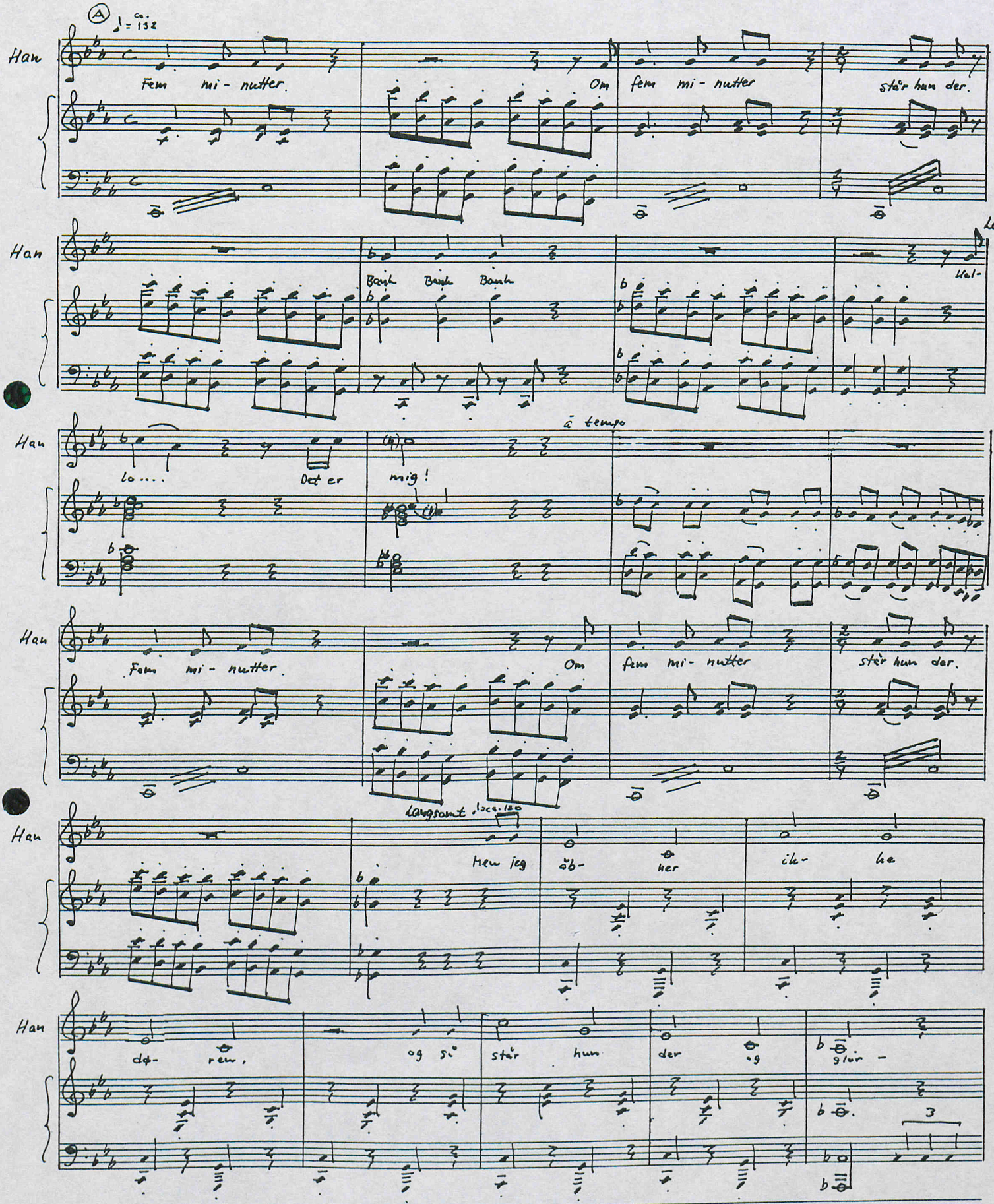
Nå...ikke noget.

De skåler. Ser noget forlegne på hinanden. Musikken starter. Han åbner først den ene øl.... så den anden....De ser på hinanden og på danserinden. Lyset forsvinder langsomt, mens musikken spiller færdig.

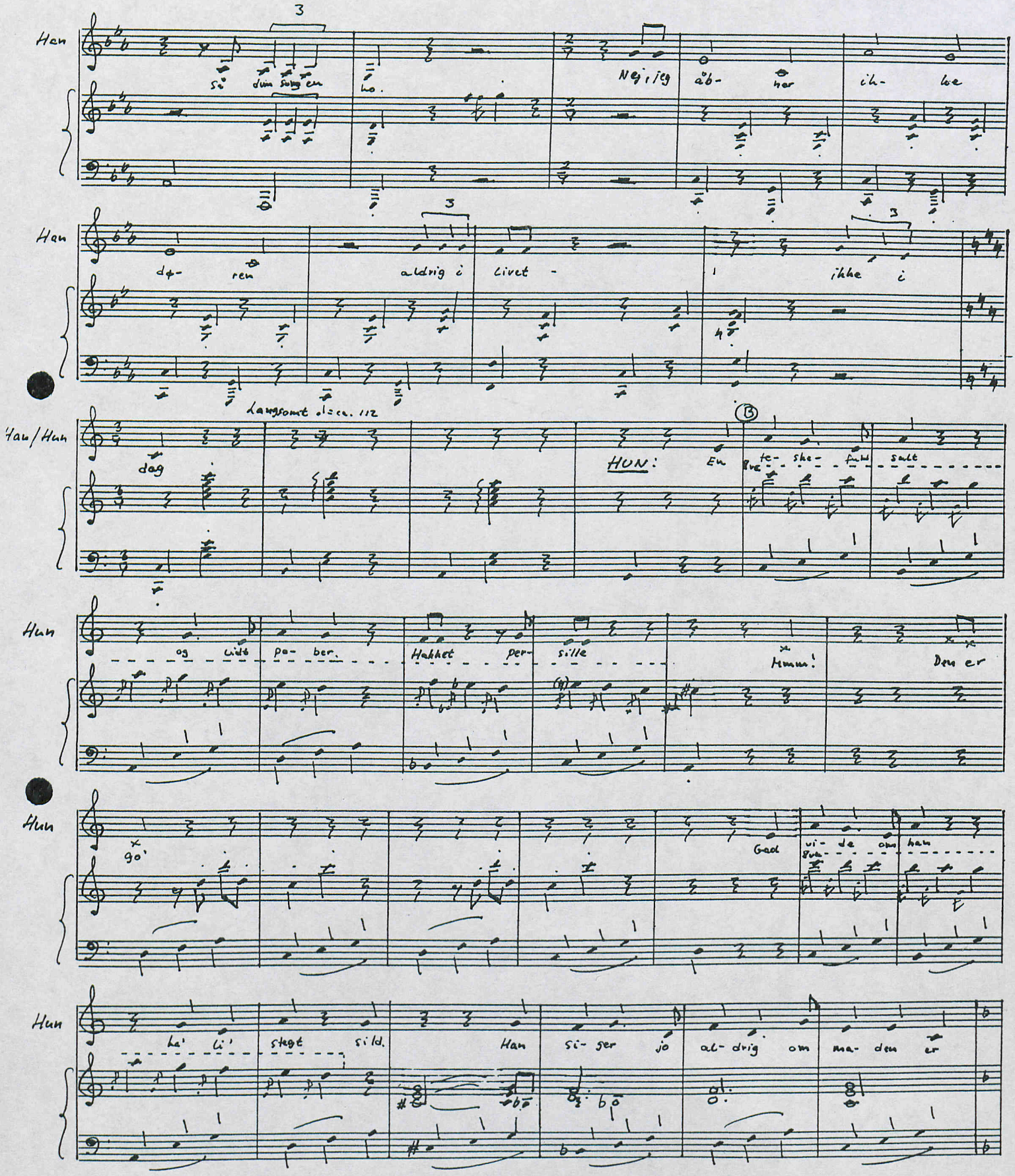
S L U T

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

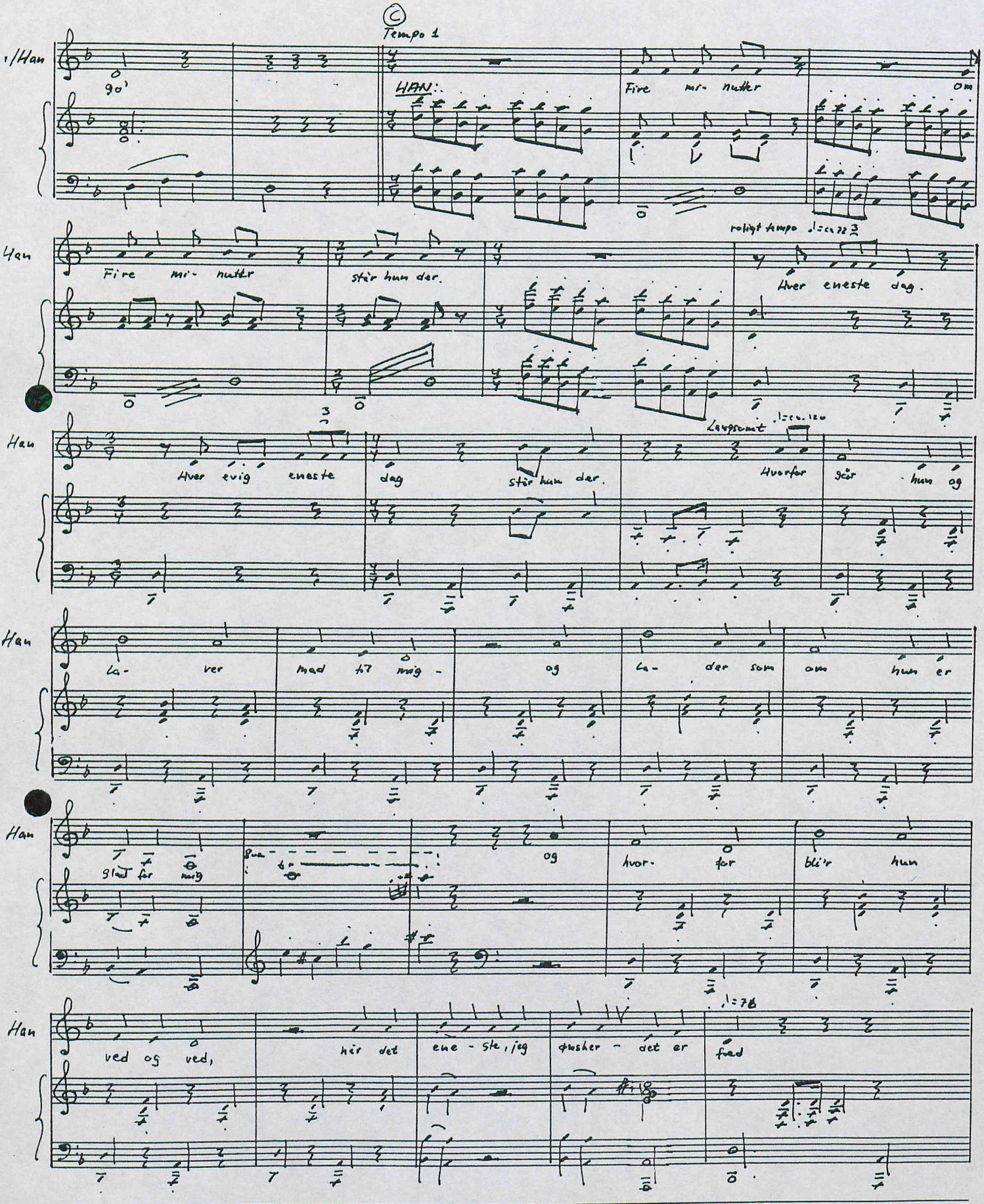
1. SCENE

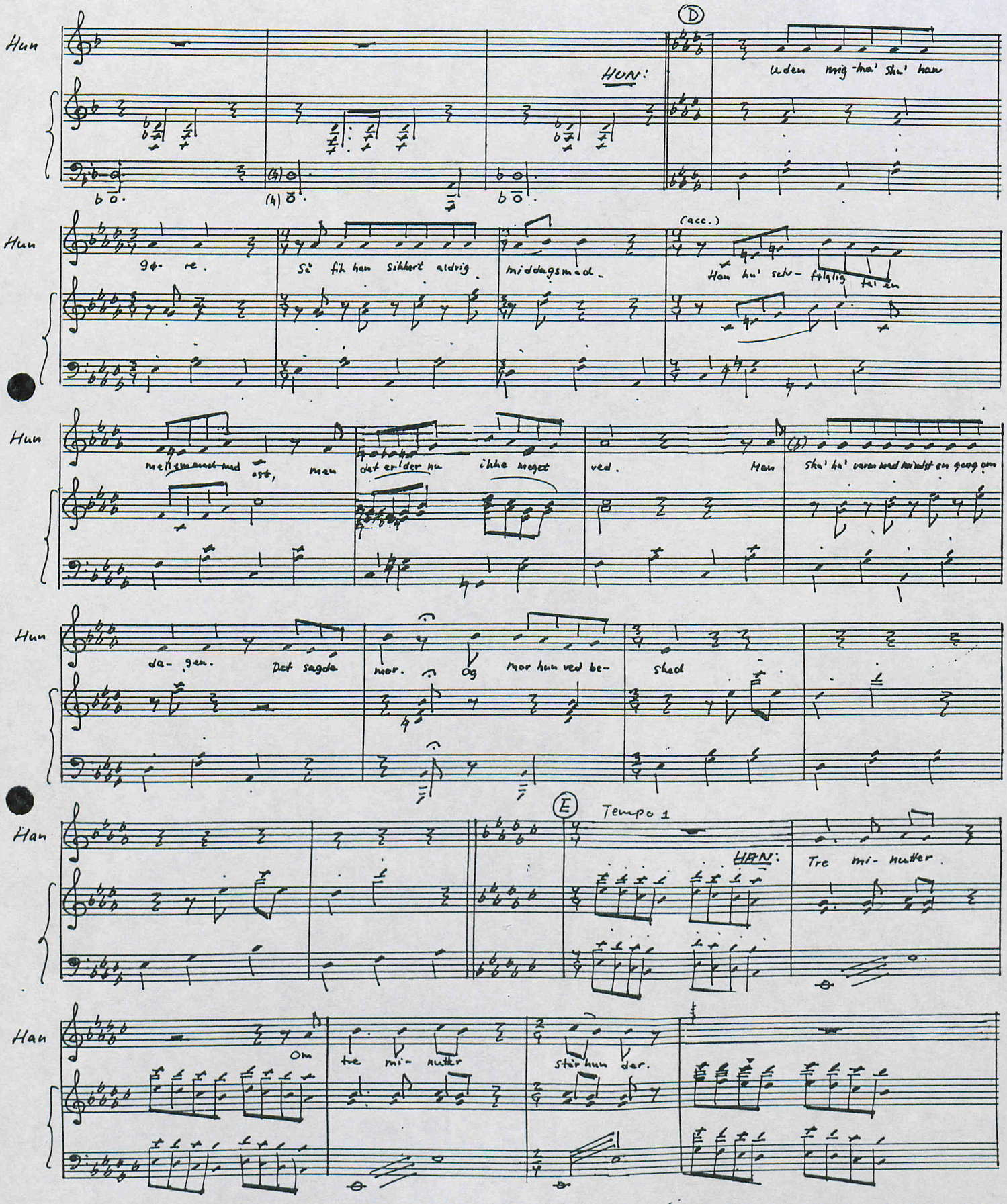
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

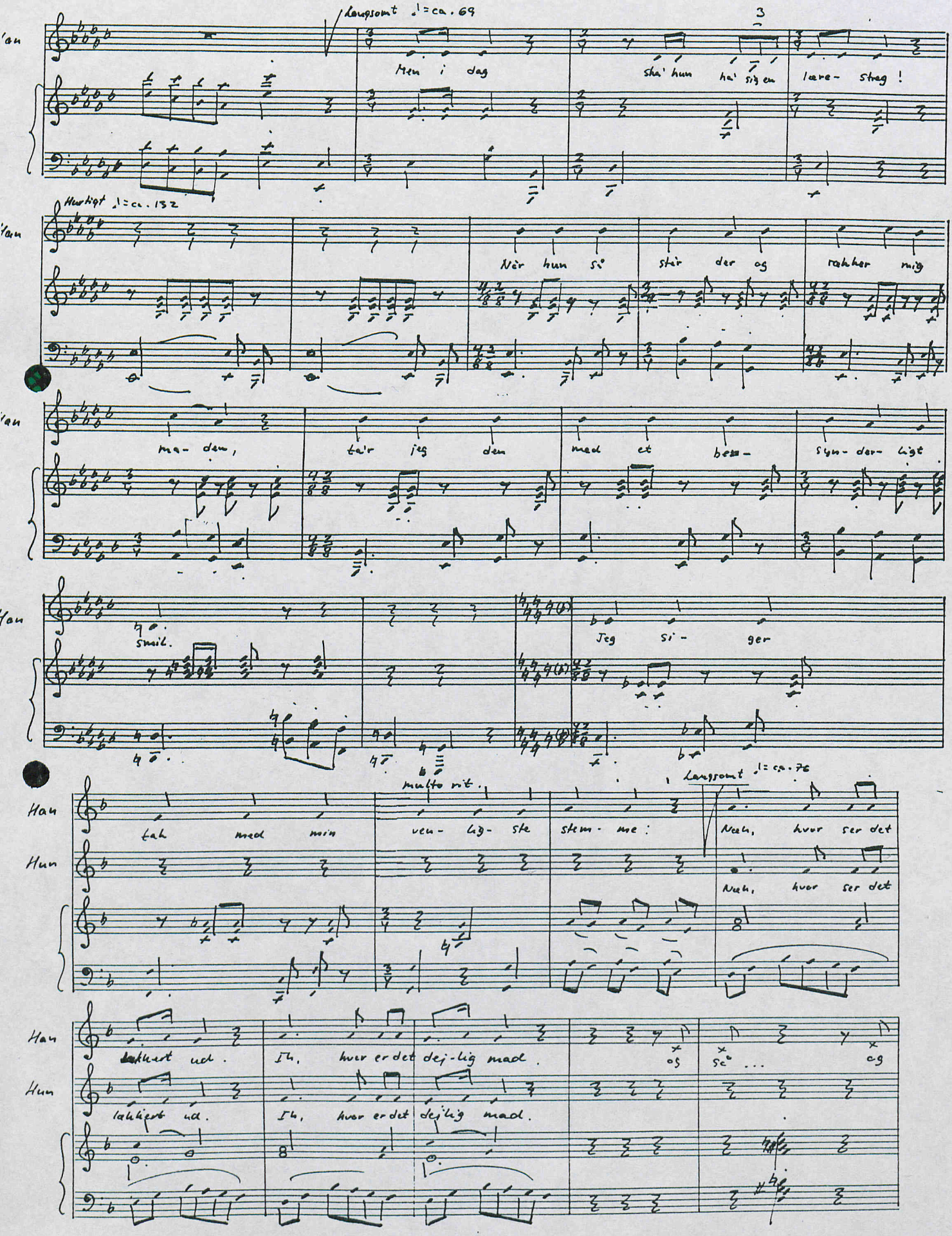
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

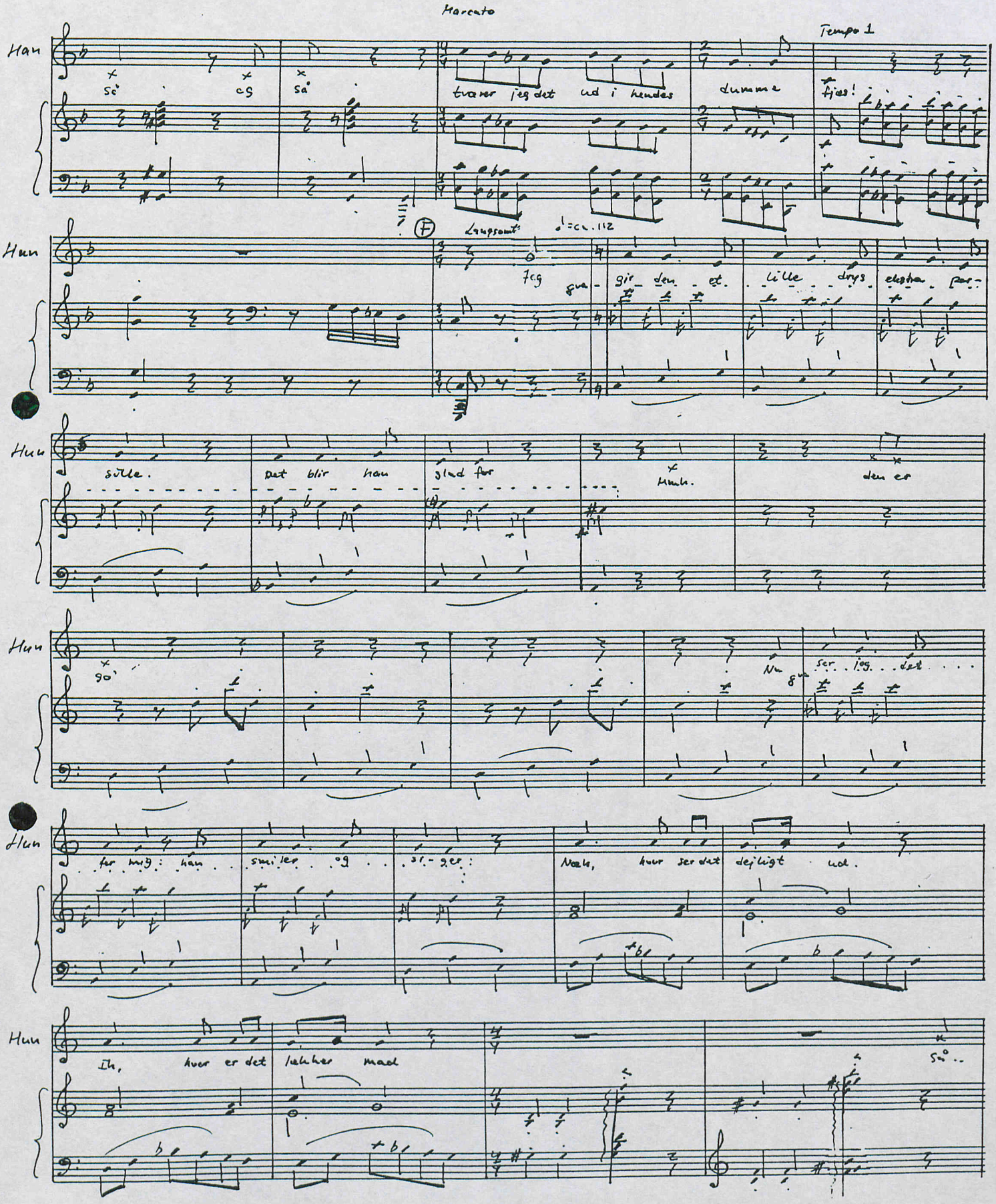
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

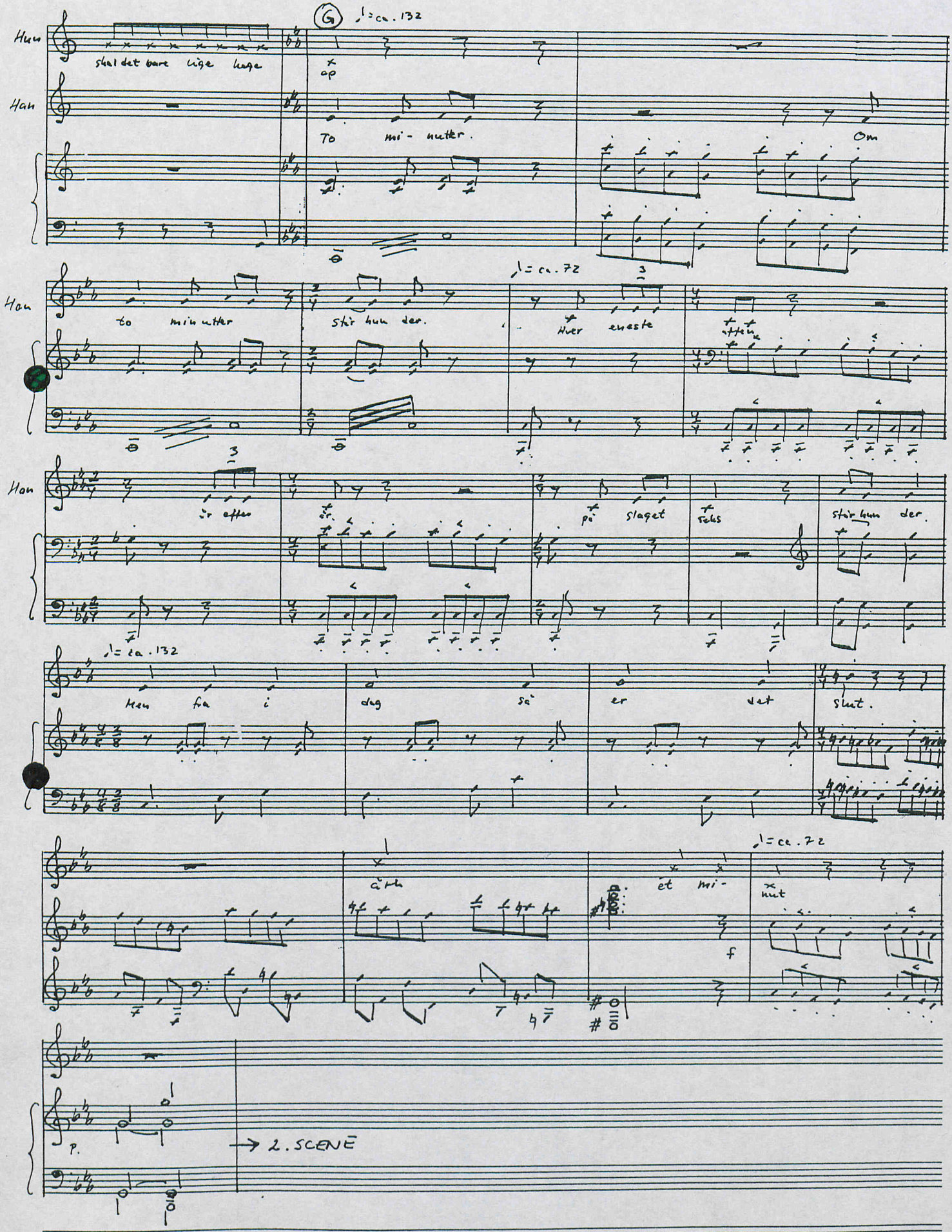

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

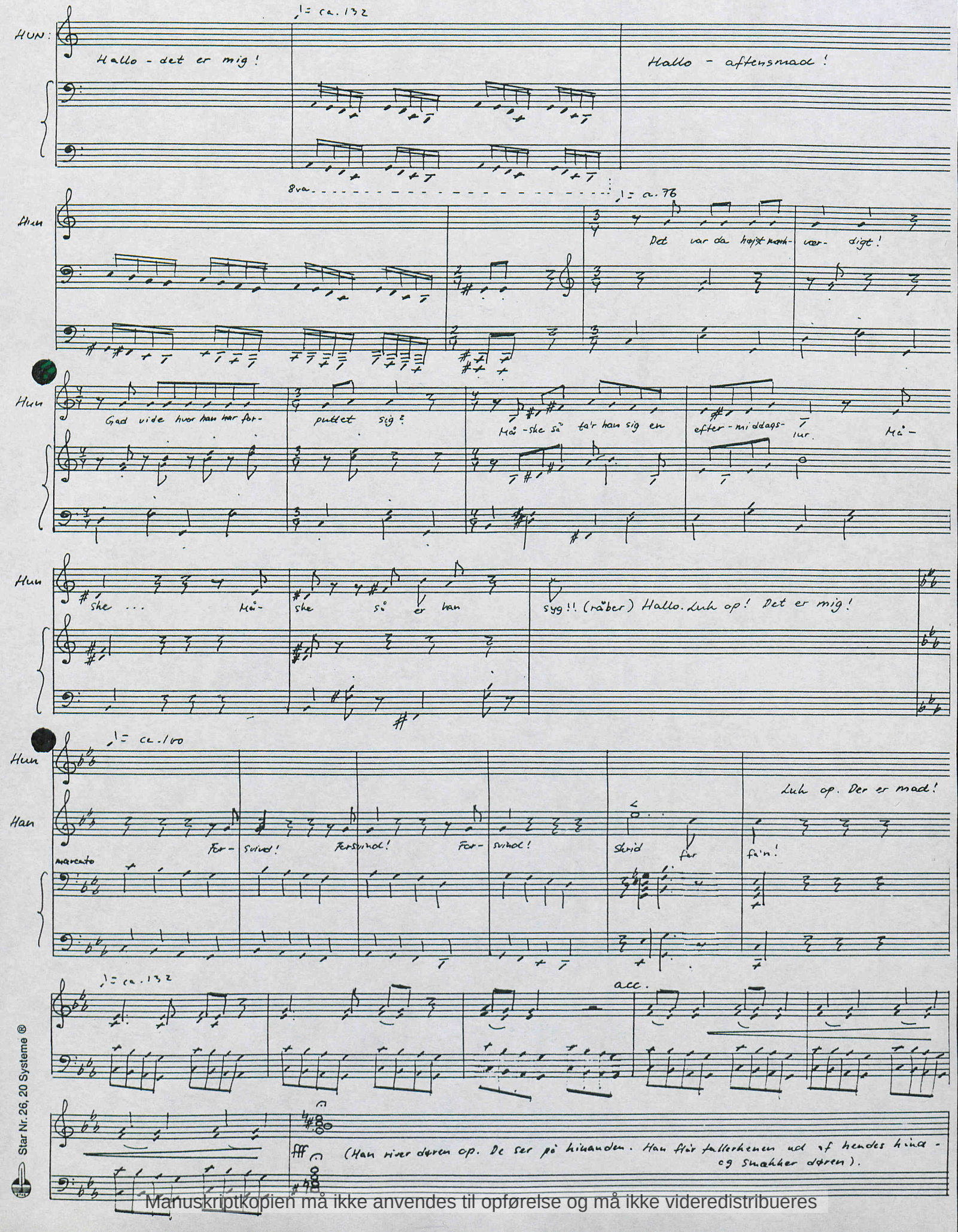

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Marcato
Tempo 1
Han
Hun
Hun
Hun
Hun
Hun
Hun
Langsomt
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Star Nr. 26, 20 Systeme ®

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Hun

– Nå .... Ja så!!

3. SCENE

Hun

Det var be-synderligt.

Nej,

Gaad vi-de hvad der har

jeg rør den ikke.

Åh, hver ser det

Hun

stukket ham. Hen

Hør ud. En enkelt

godt, hvis det er så-dan han vil ha' det -

bid det sker der sik-kert ikke

Hun

Så kan han osse blive fri.

noget ved.

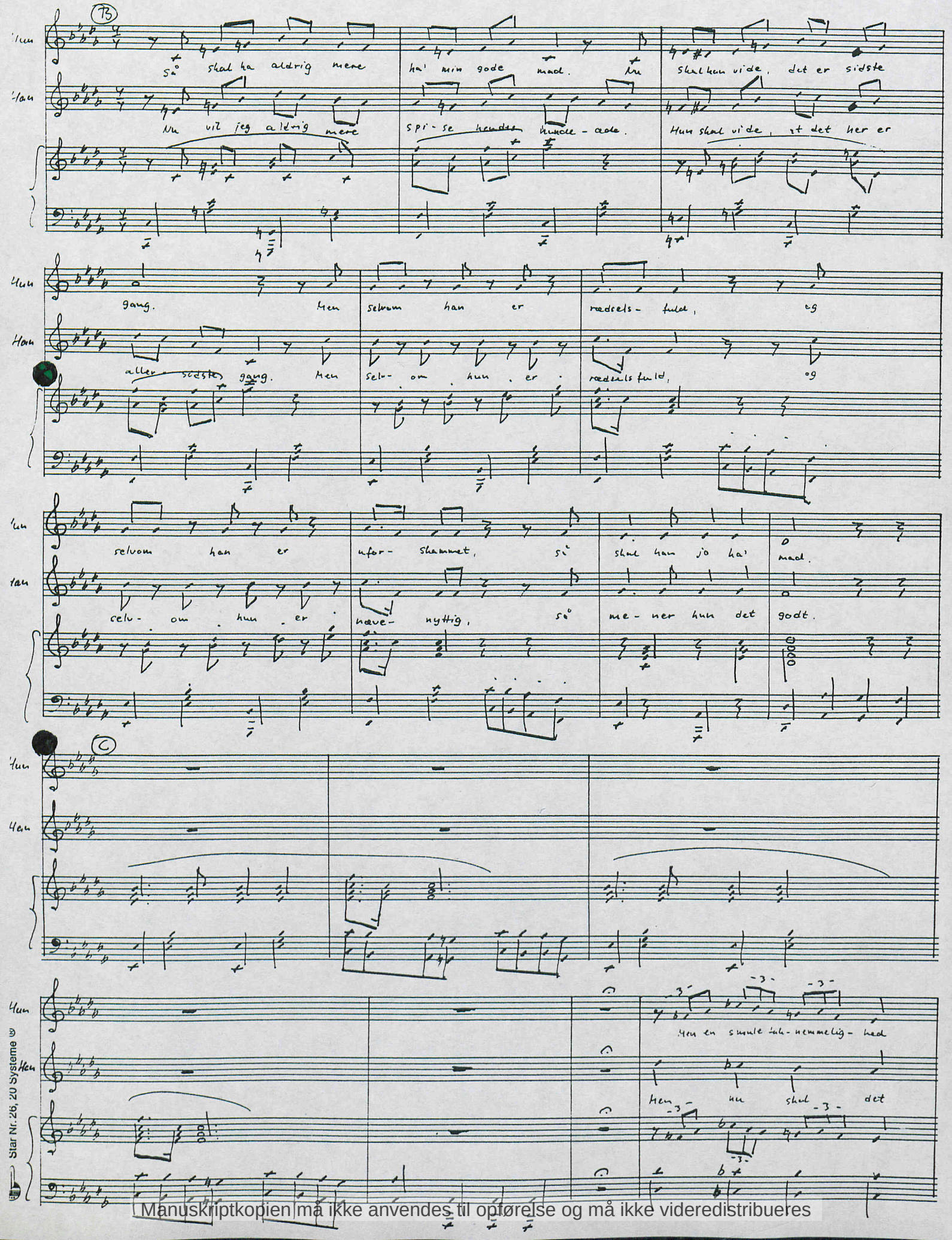
Så fra i morgen er det

Hen fra i morgen er det

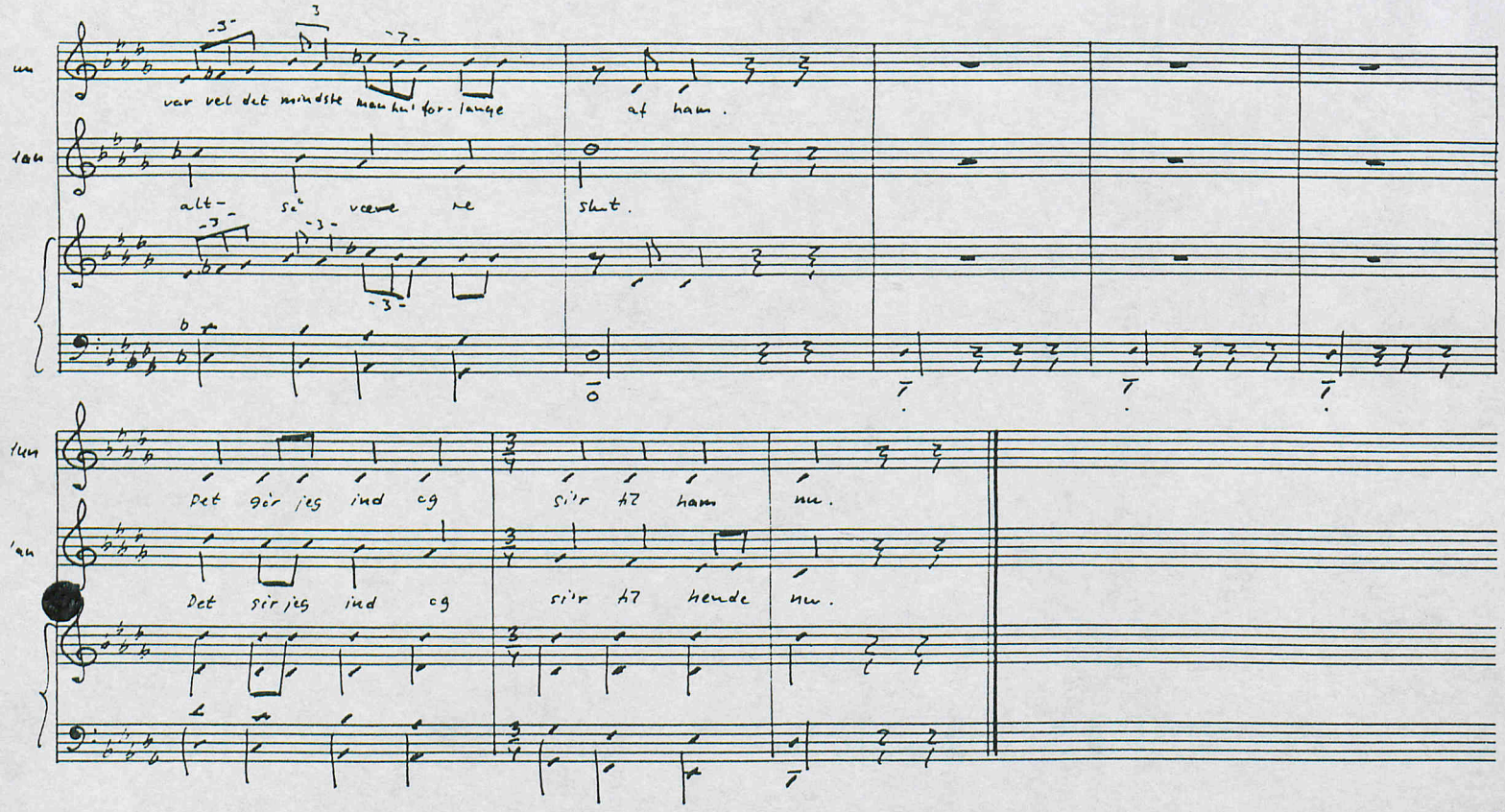
Slut.

Slut.

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
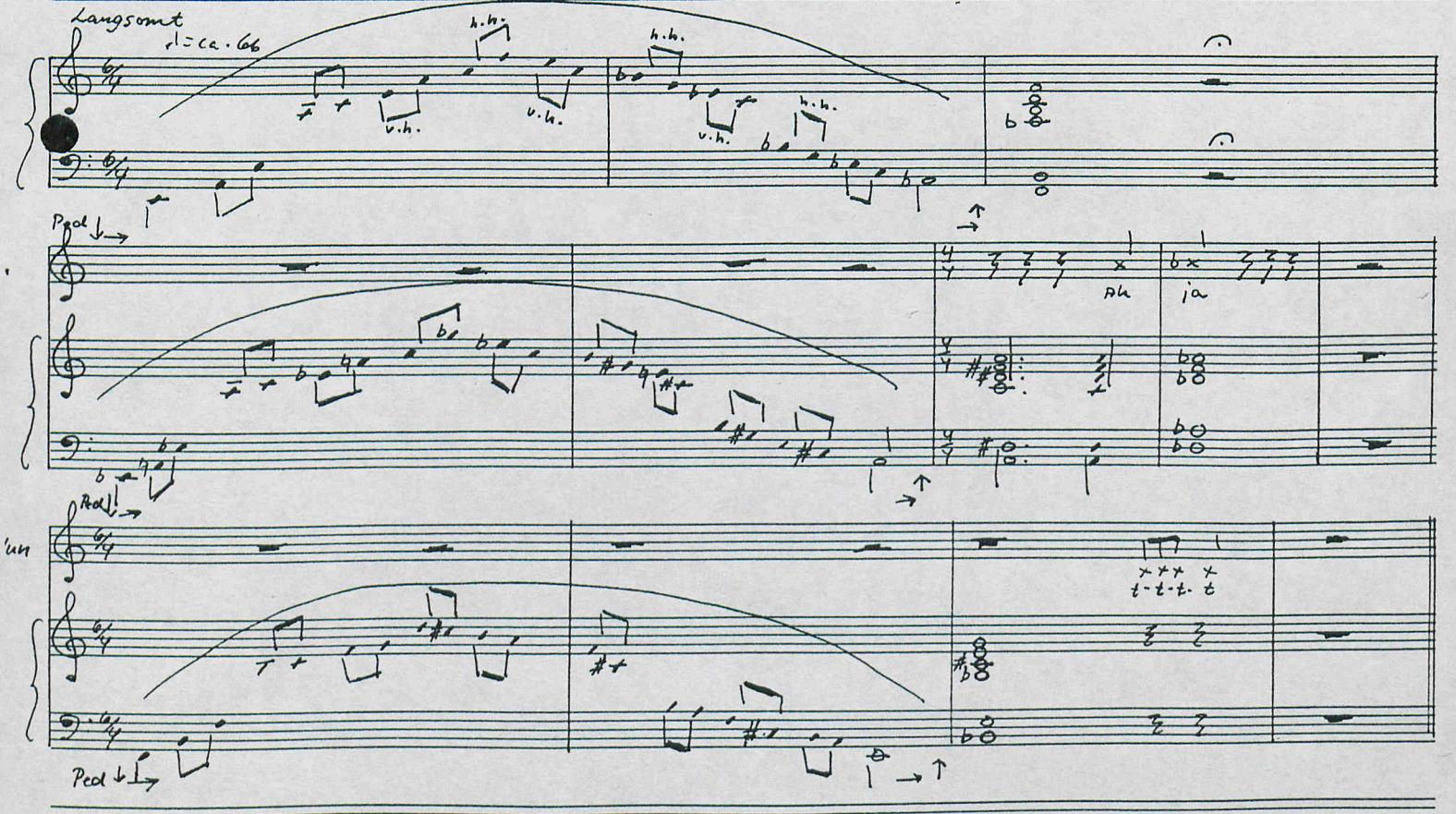

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

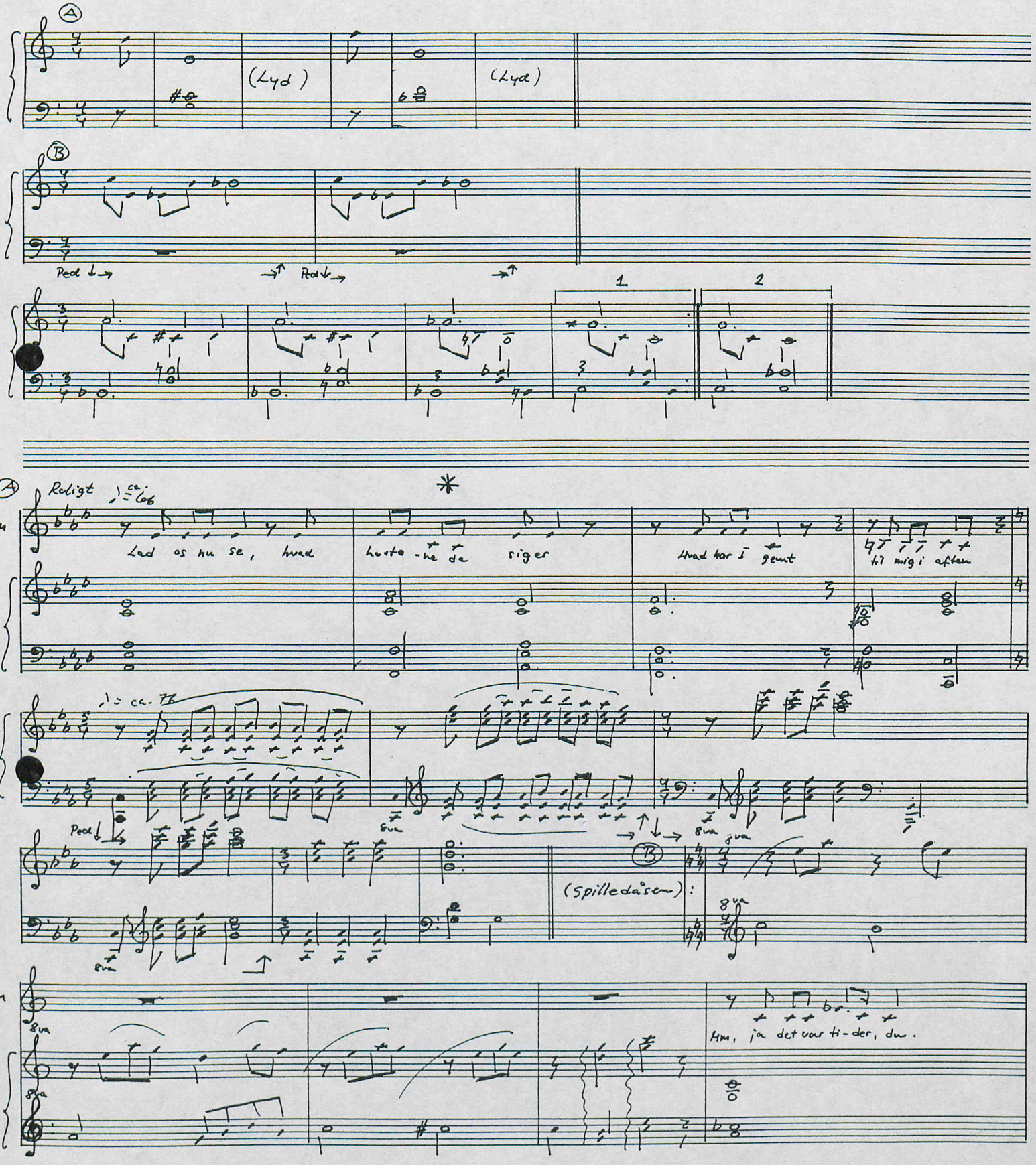
// TALE-AFSLUTNING PÅ SCENE 3 //

4. SCENE

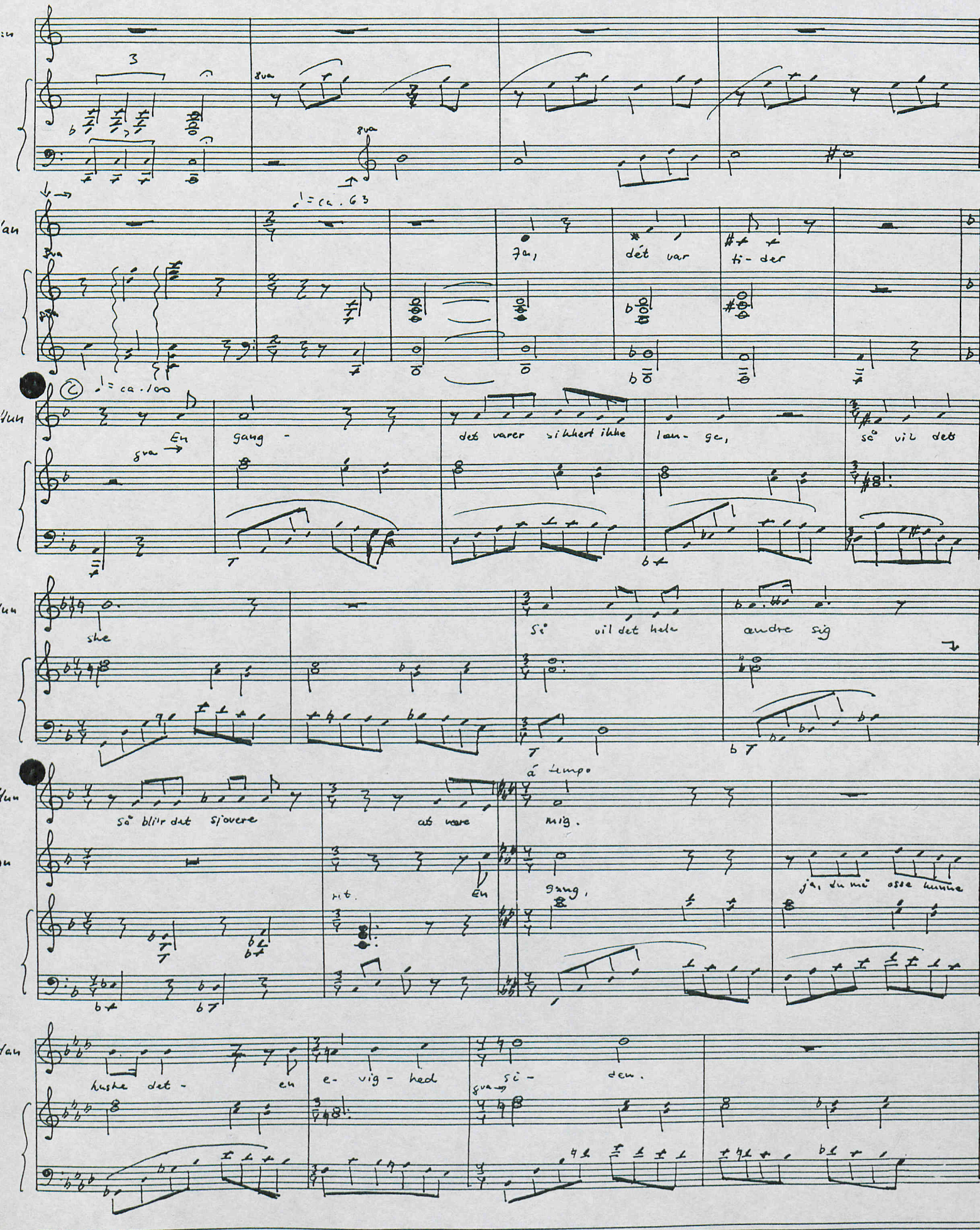

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(4. Scene: "Sysler og lyde") – Temaer herfra

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

rit.

da var det hele ander-le-des, da var det sjovere at være

(D) ♩= ca. 72

Ak ja, det var tider på de store vilde verdens-have

Hen en dag, så stod jeg mode ham Han vil ta' mig

bort fra ensom-hed og hedsom- hed Fly- ve- fisk, del- fi- ner - og de smukke sorte pi'r i havnen vi vil rejse ud et

(acc)

og du var der al- tid så det

fremmed land i herlig- hed og hver dag begyn- Det' det

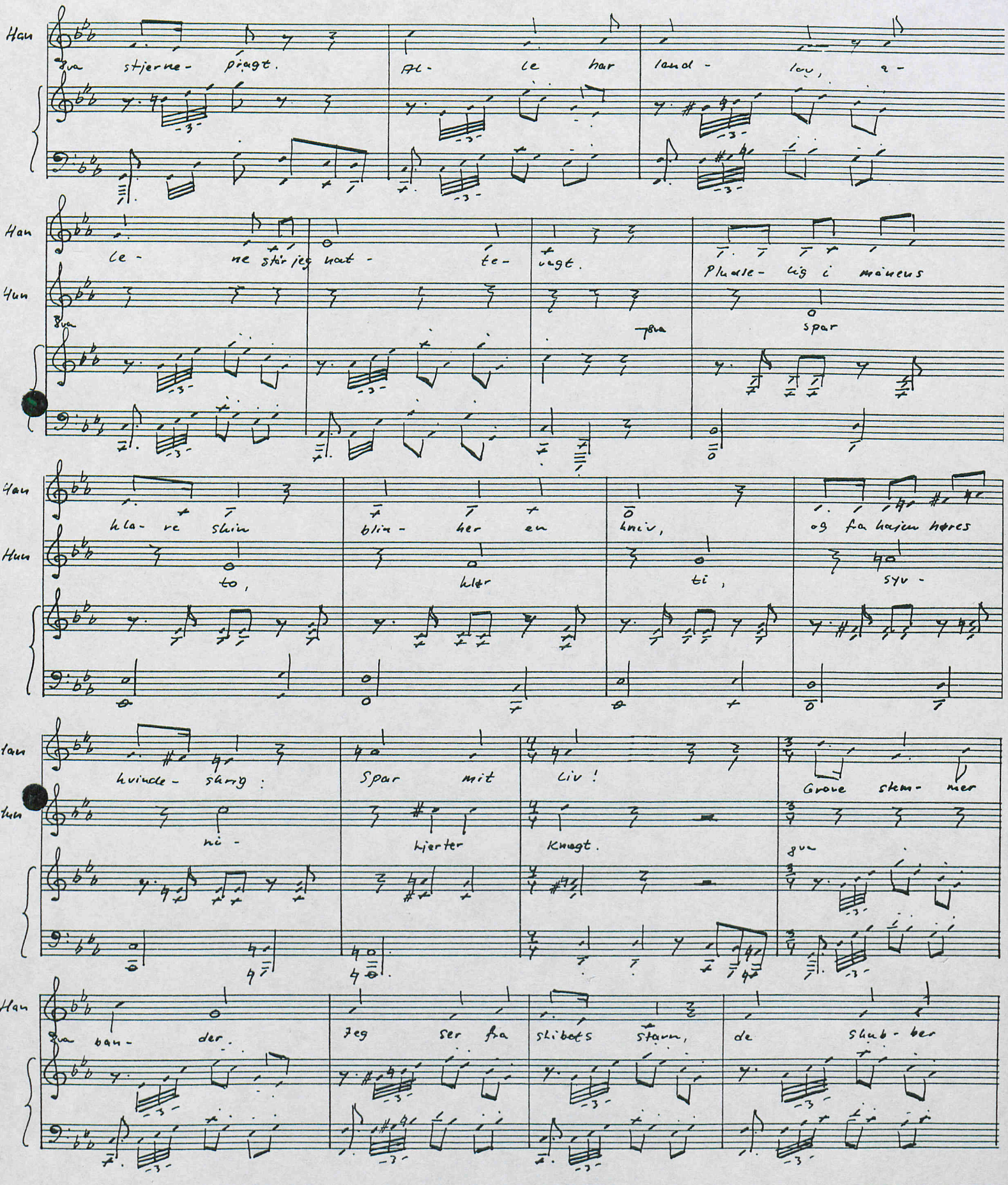
(E) Hurtigt ♩= ca. 120

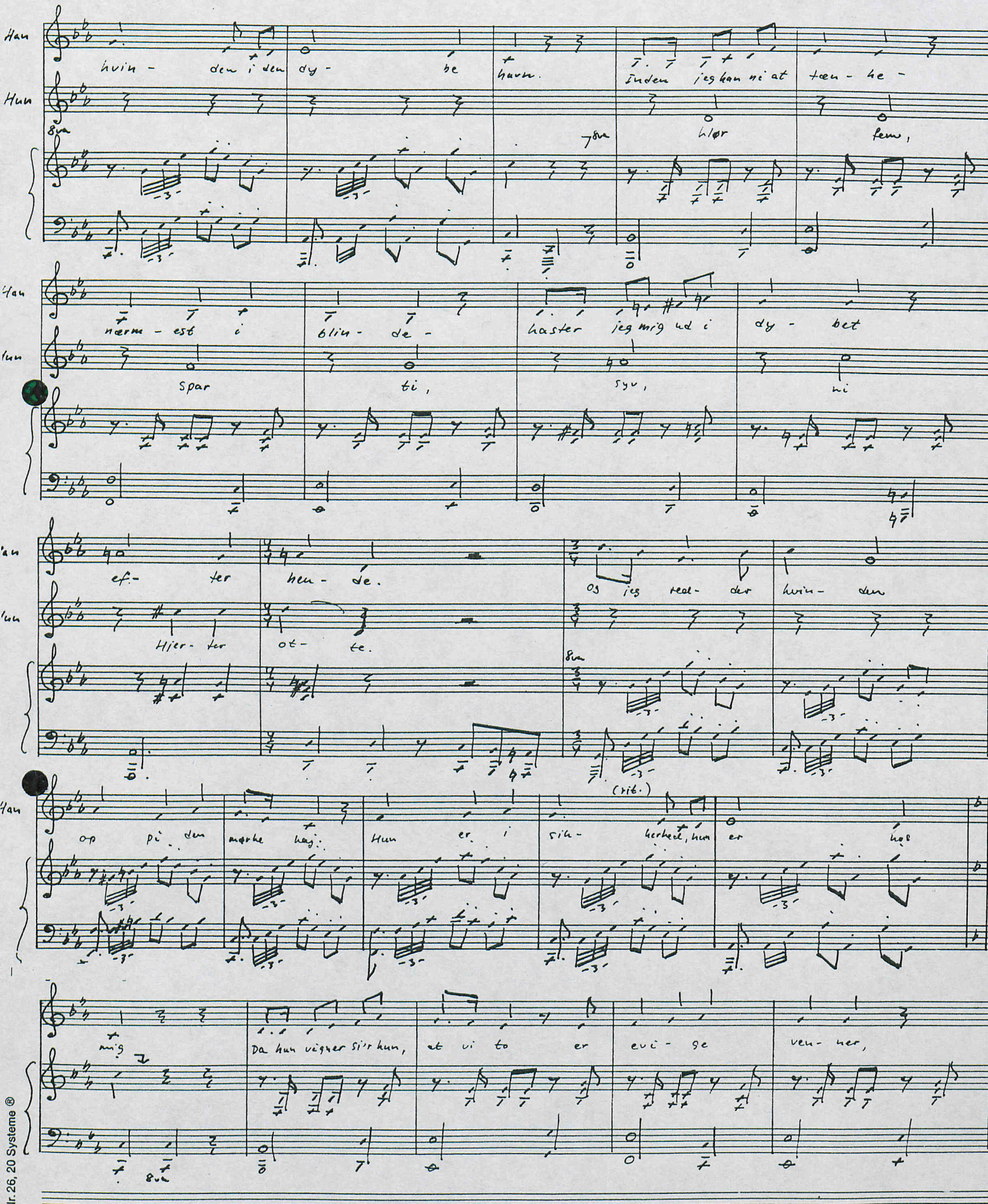
he- le: Hav- nen i Ri- o, Ere- per- nes

he- le gun sempre

Star Nr. 26, 20 Systeme ©

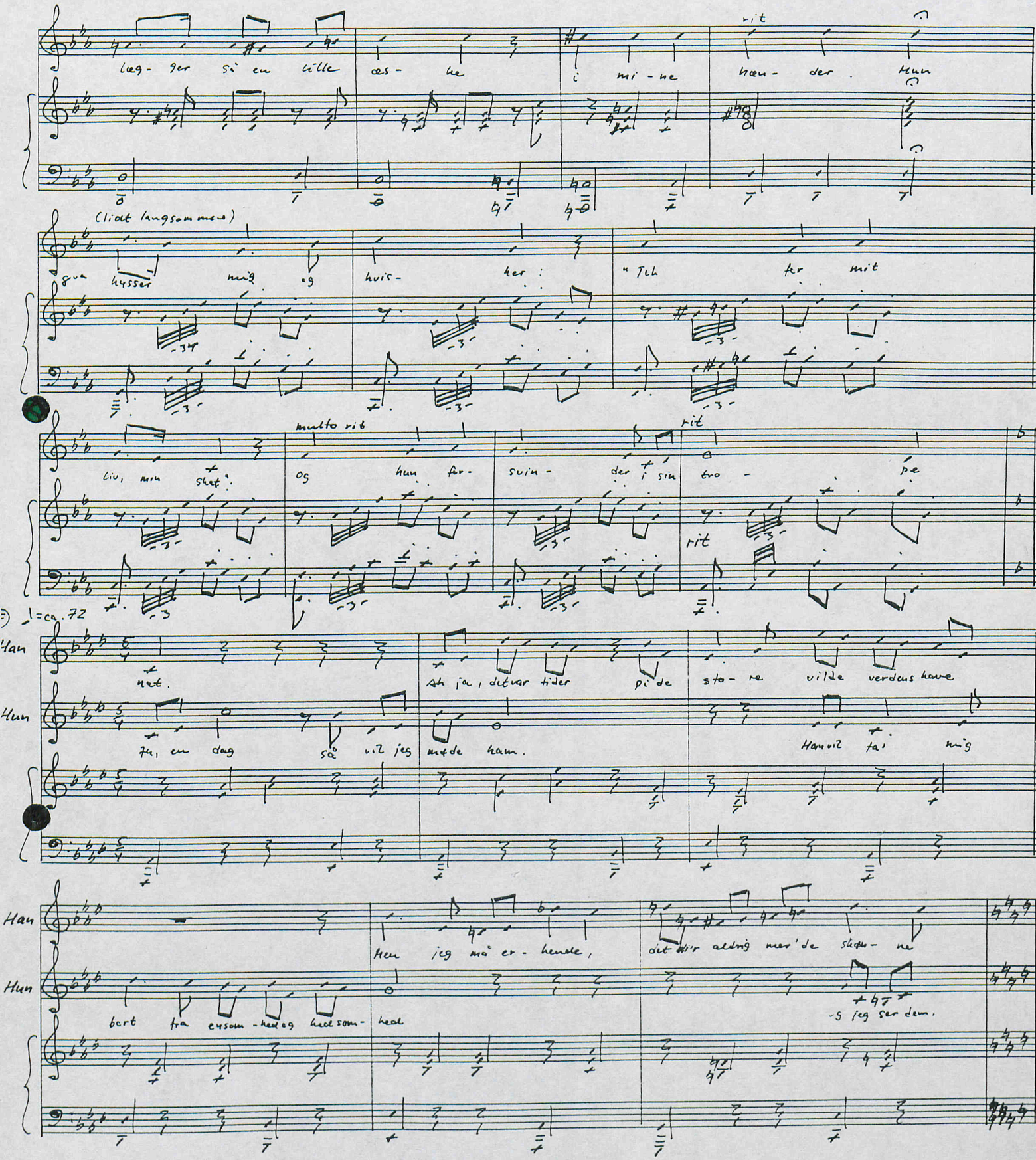
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Han
Hun
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
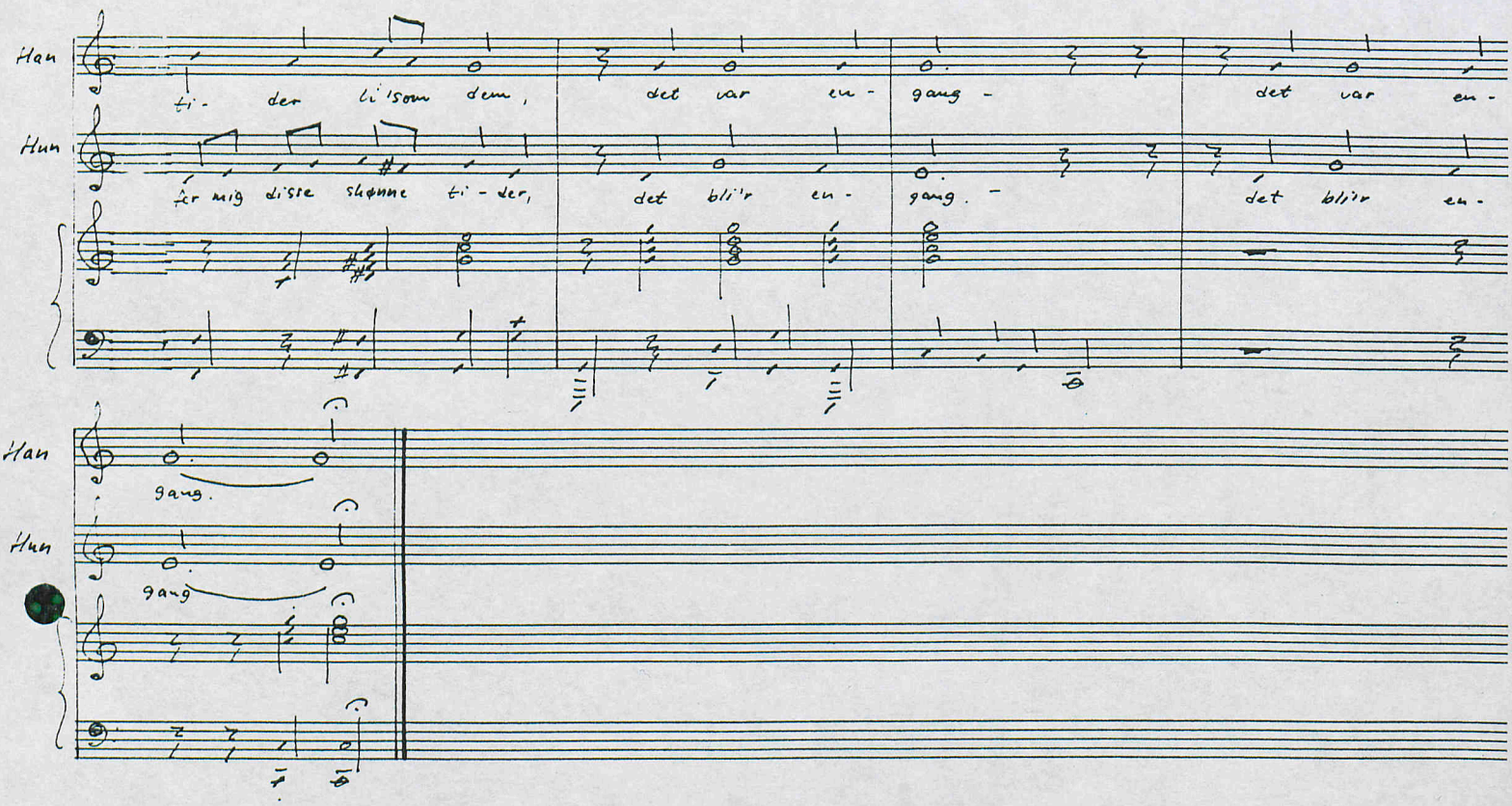

Star Nr. 26, 20 Systeme ®

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
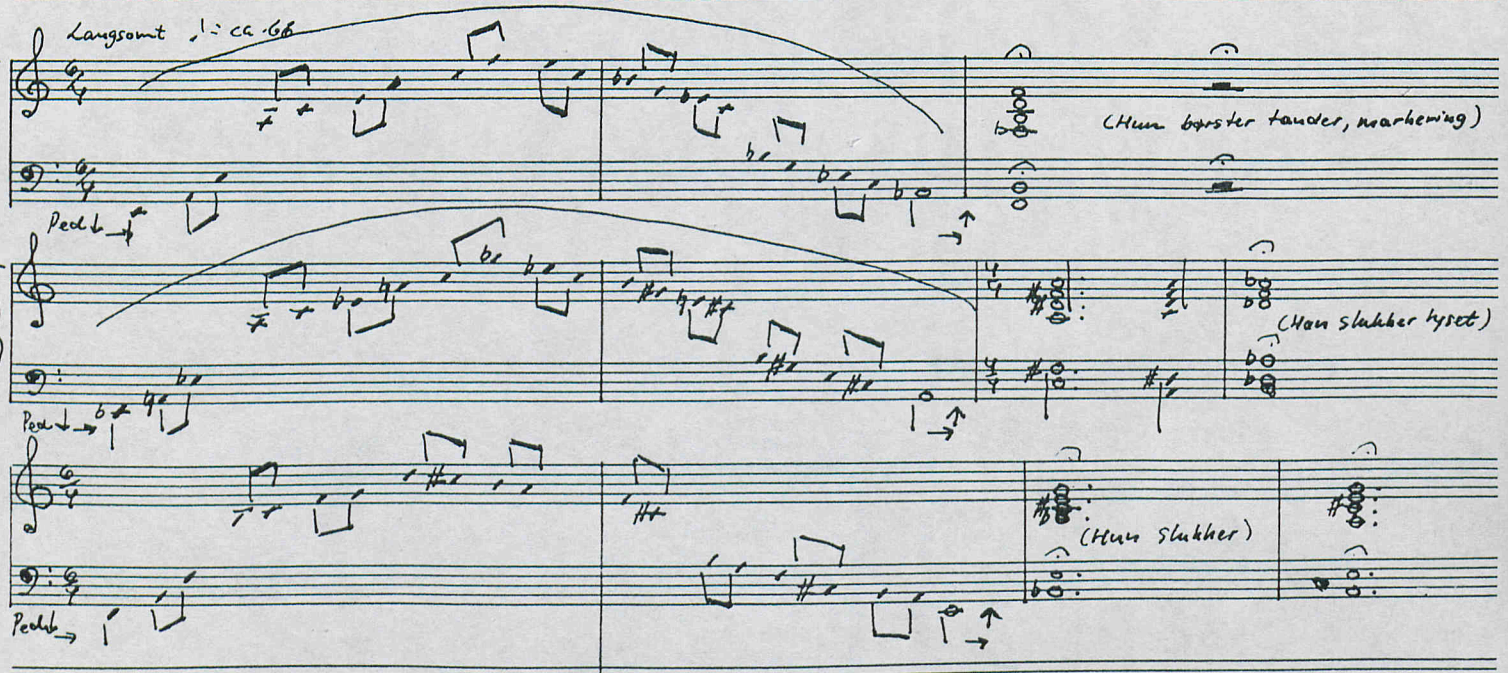

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

5. SCENE

// TALE-SCENE //

6. SCENE

Star Nr. 26, 20 Systeme ®

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

(de sover - urolight, giver sig etc)

A

♩= ca. 80

p

sig,

lig-

*)

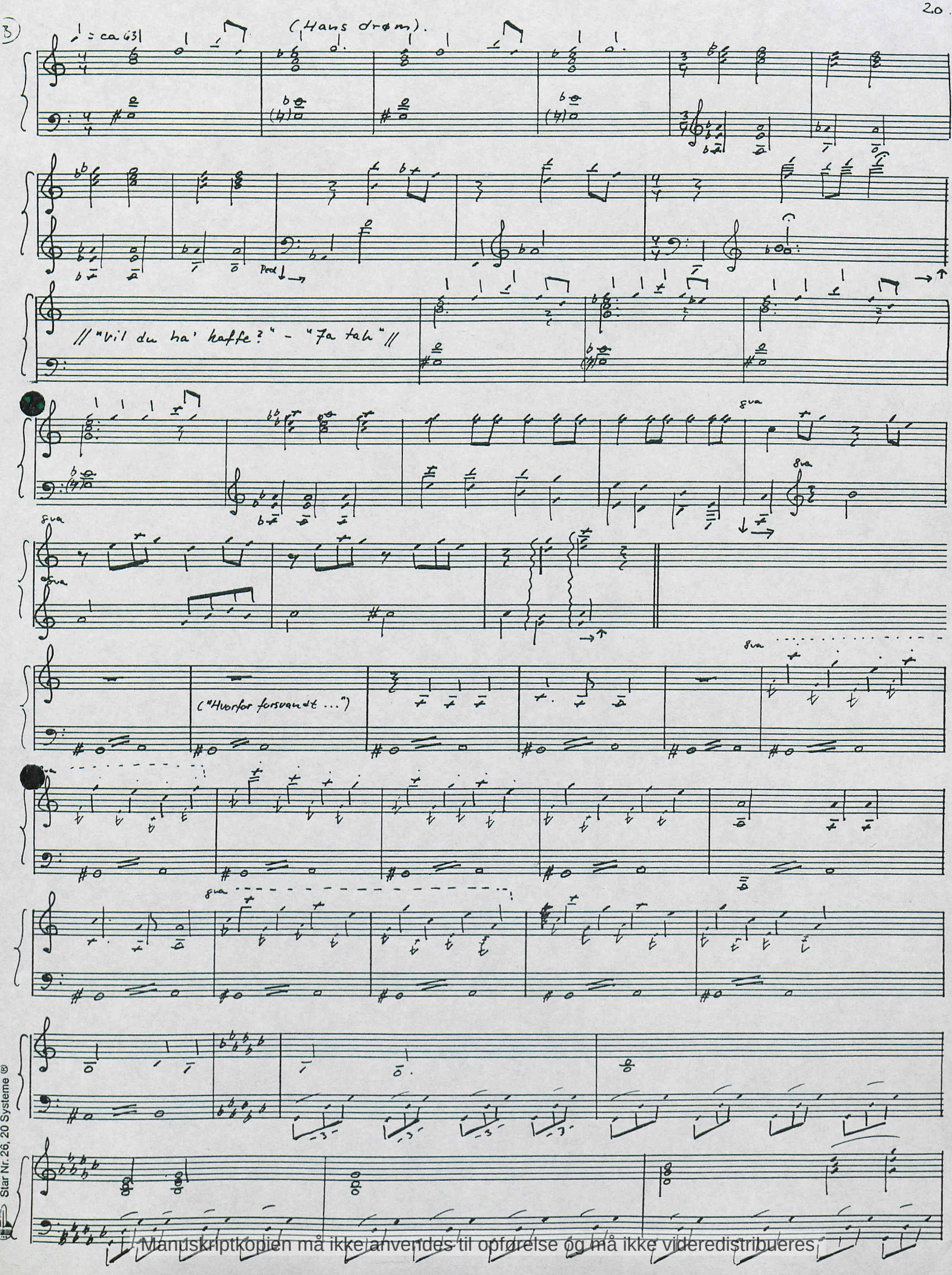
8va

Pedal

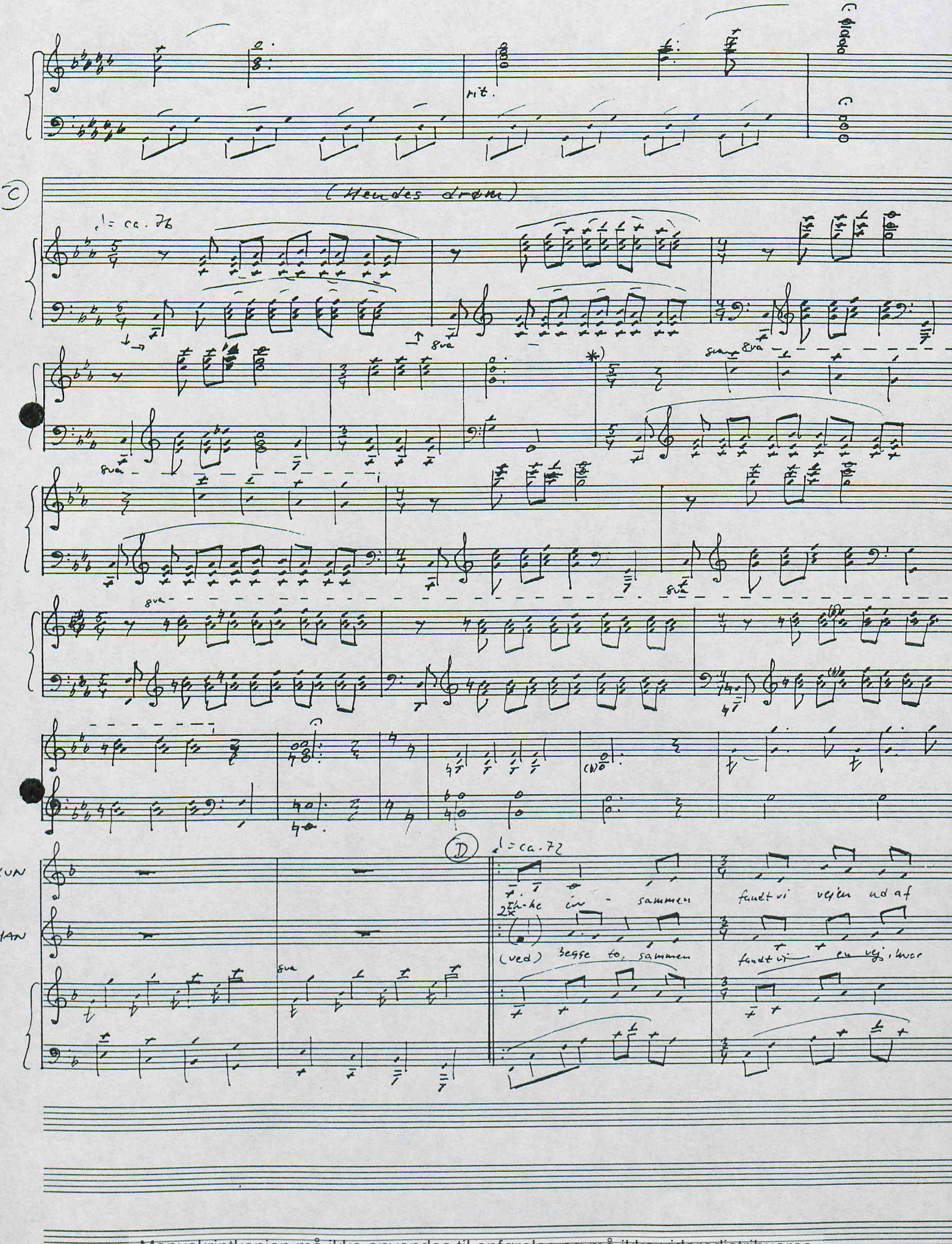
x) ♩= ca. 70

(de ser på hinanden).

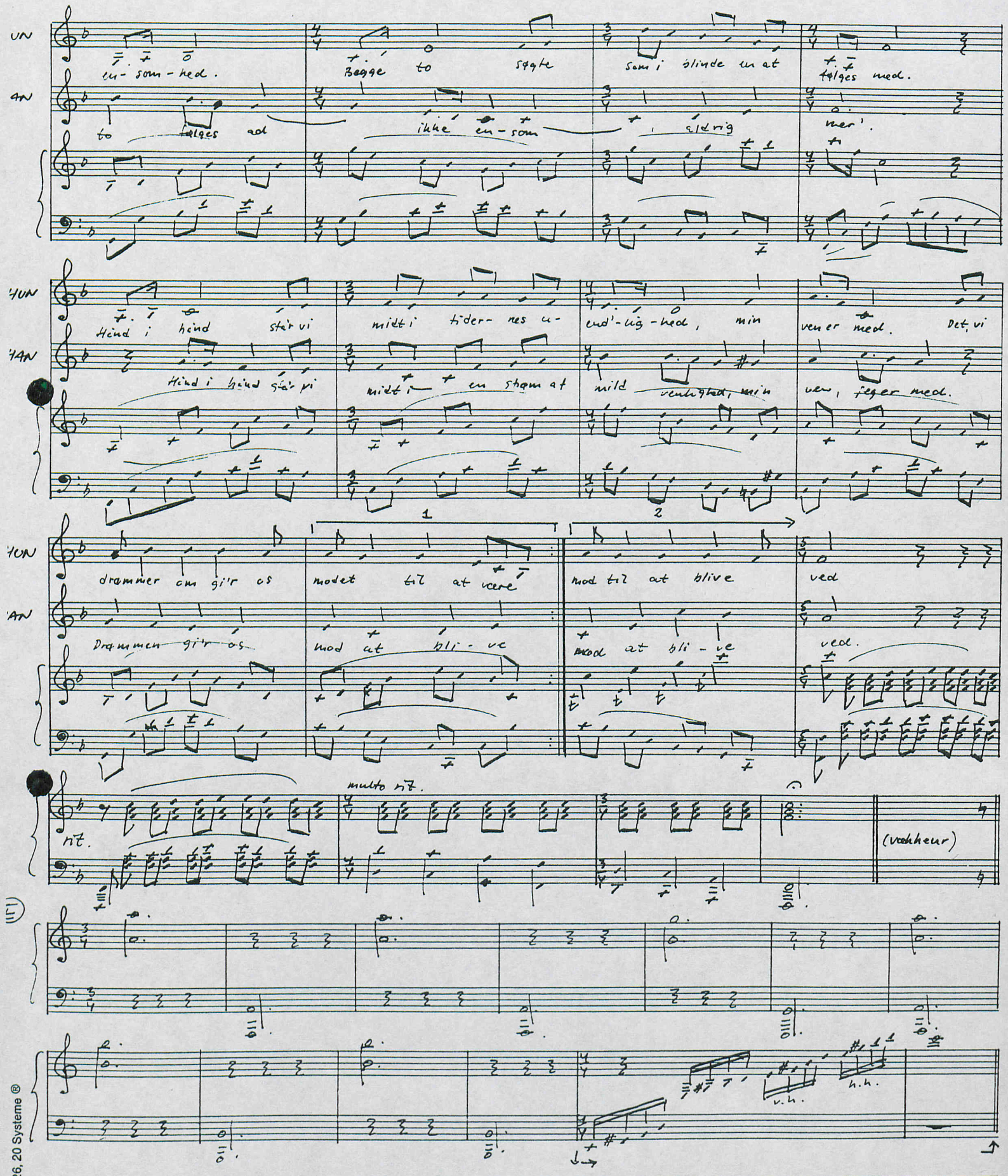
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

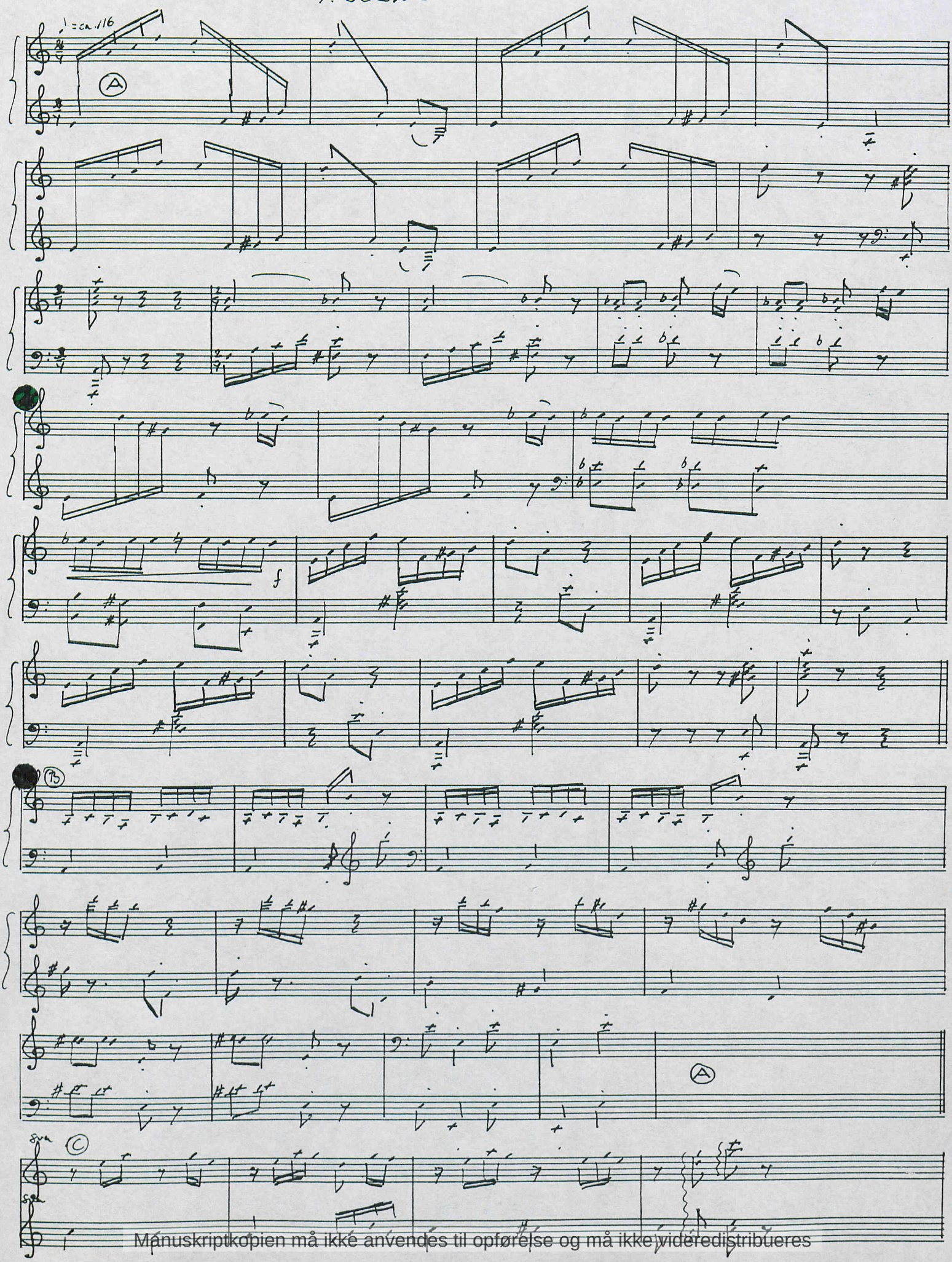
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

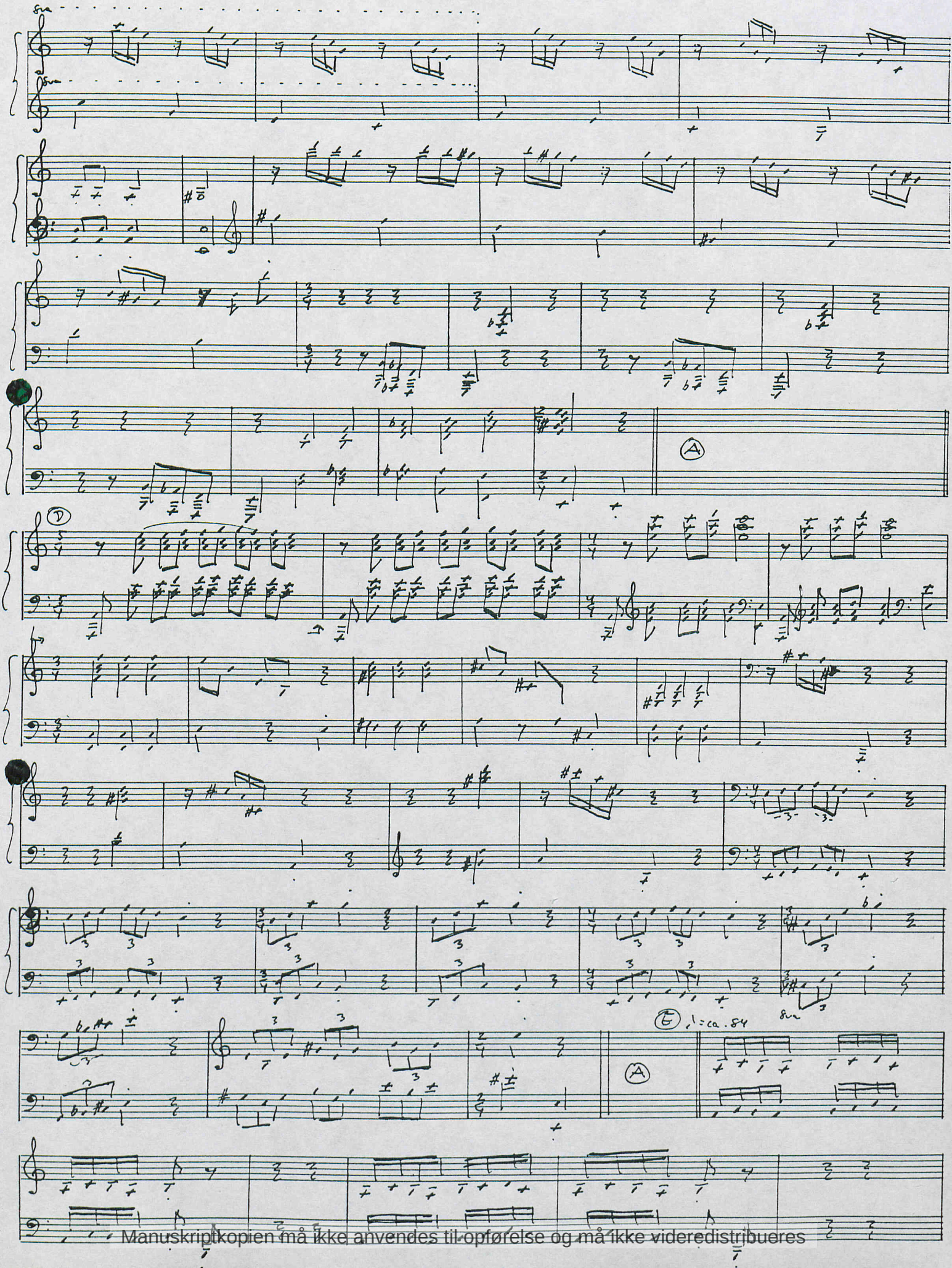
Star Nr. 26, 20 Systeme ®

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

7. SCENE

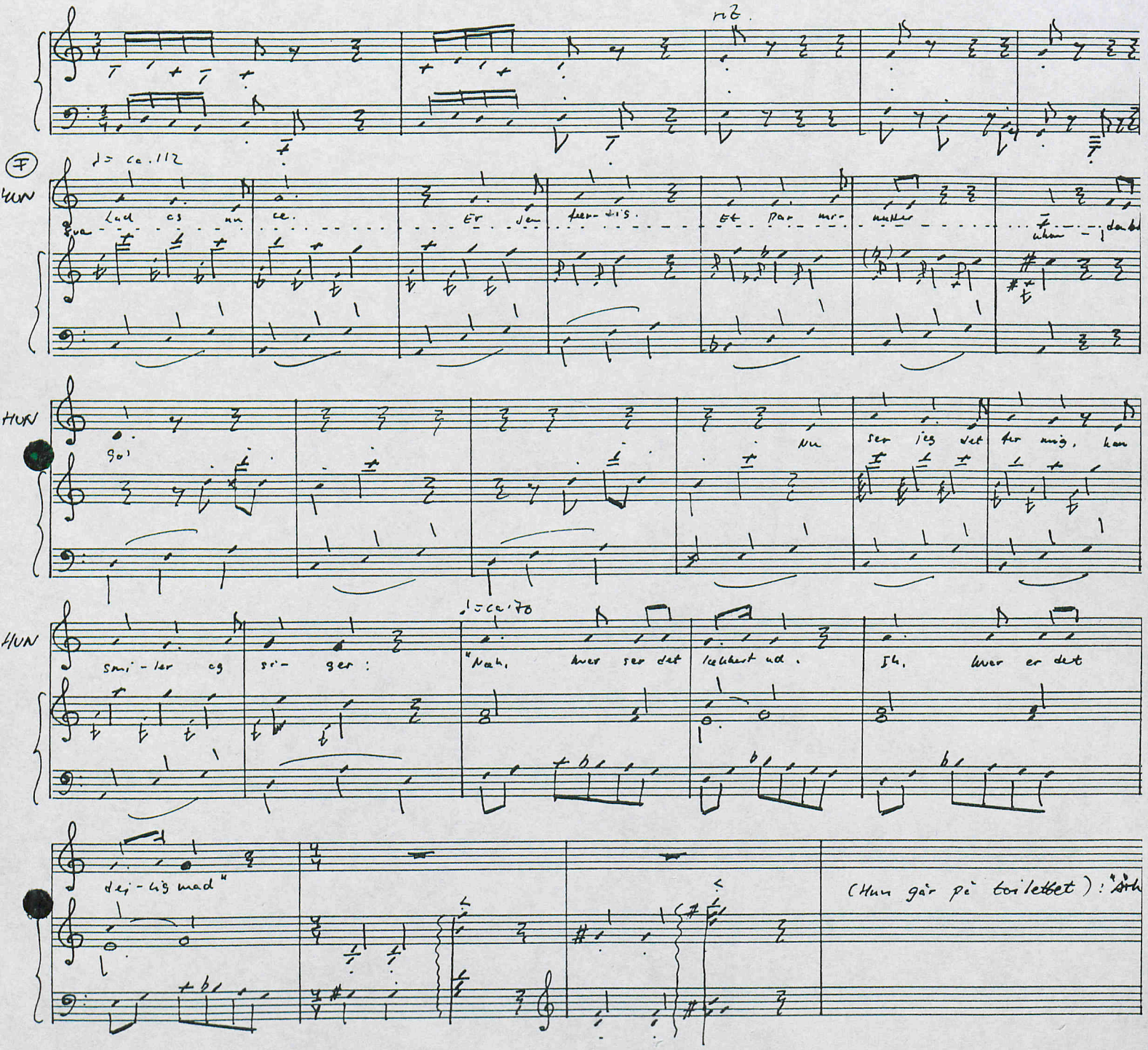

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Star Nr. 26, 20 Systeme ®

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

8. SCENE

Ⓐ ♩= ca. 86

HAN: For satan da! hvid jeg her sagt. Jeg mener selv-fø-lig - for

♩= ca. 126

HUN: pokker. Al-drig nogen-sinde

HUN: gi-der du, gør du vel? Du bruger ba-re det sidste, og

HUN: så er du li-ge- glad. Tølper! Tølper!

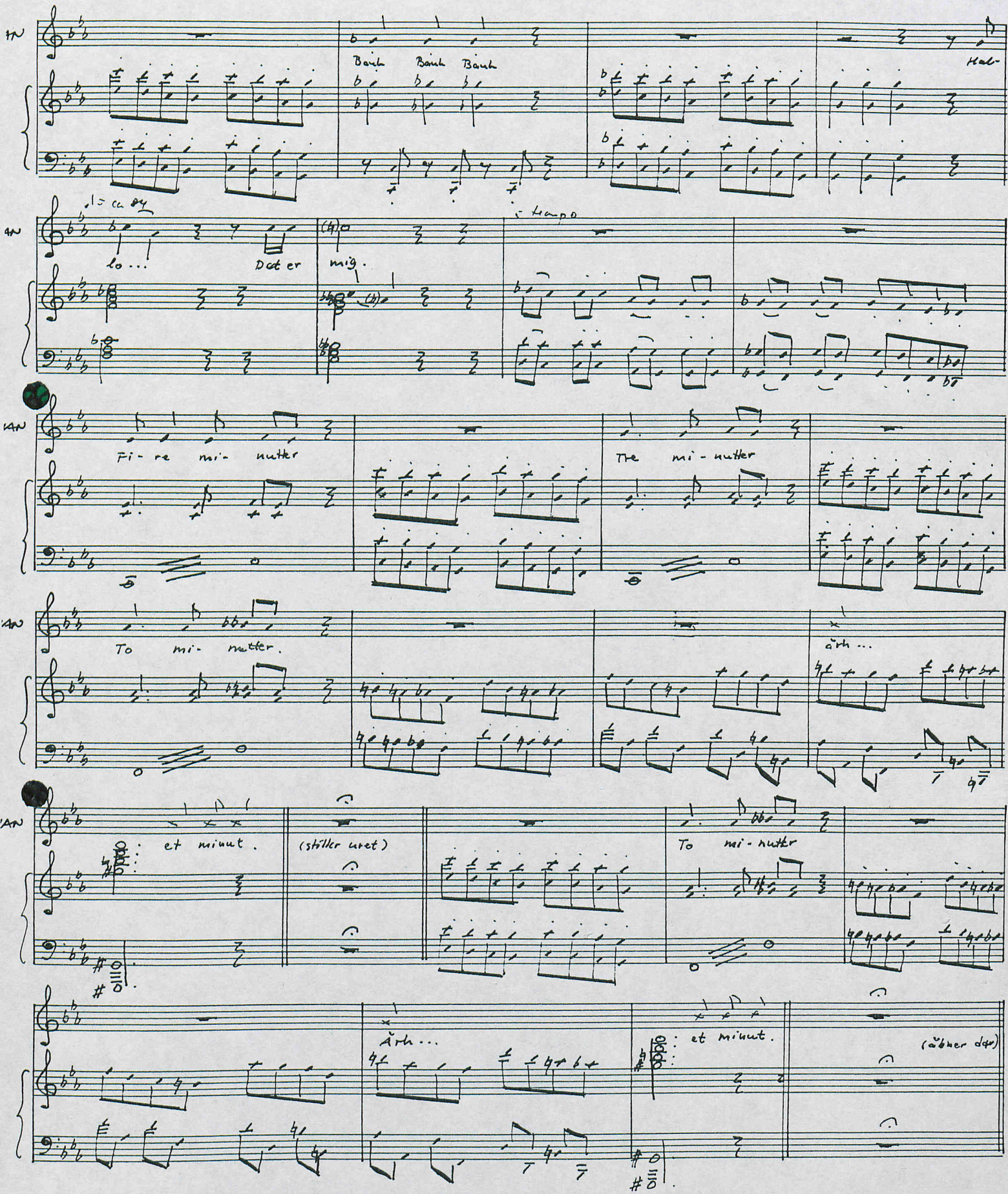
Ⓑ ♩= ca. 132

HUN: (hyler rullen på hans dør)

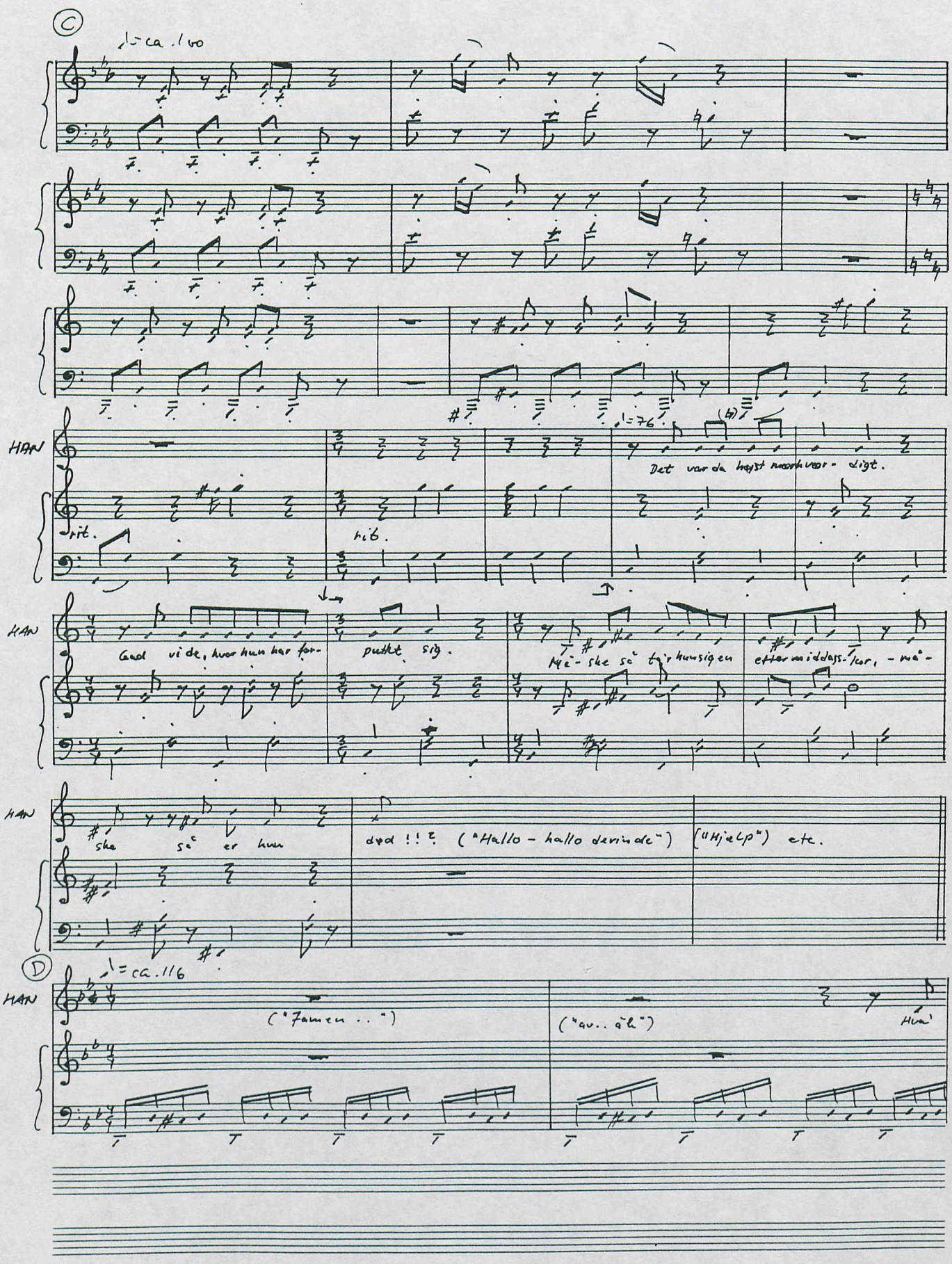
HAN: Fem mi-nutter. om fem mi-nutter står hun der.

Star Nr. 26, 20 Systeme ®
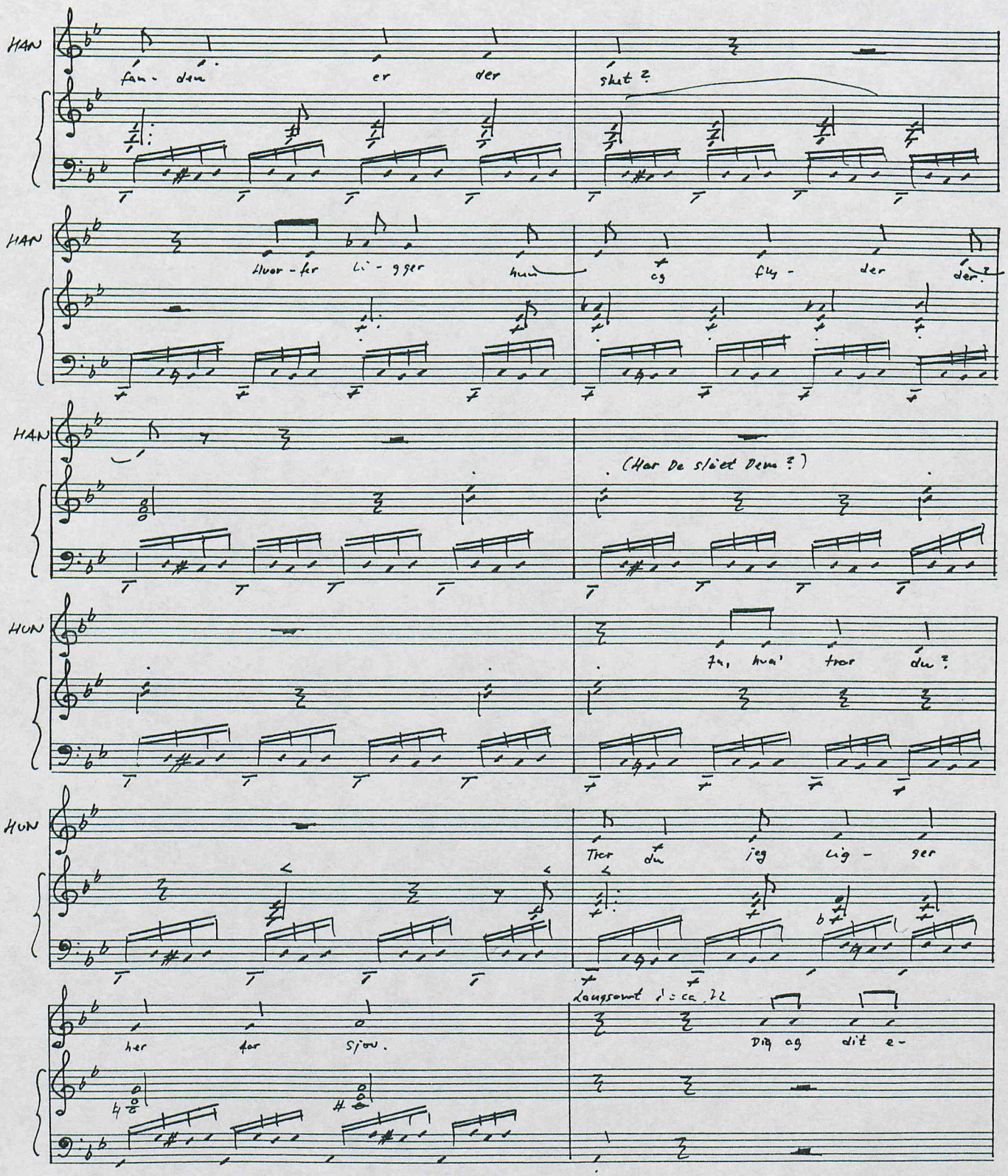
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
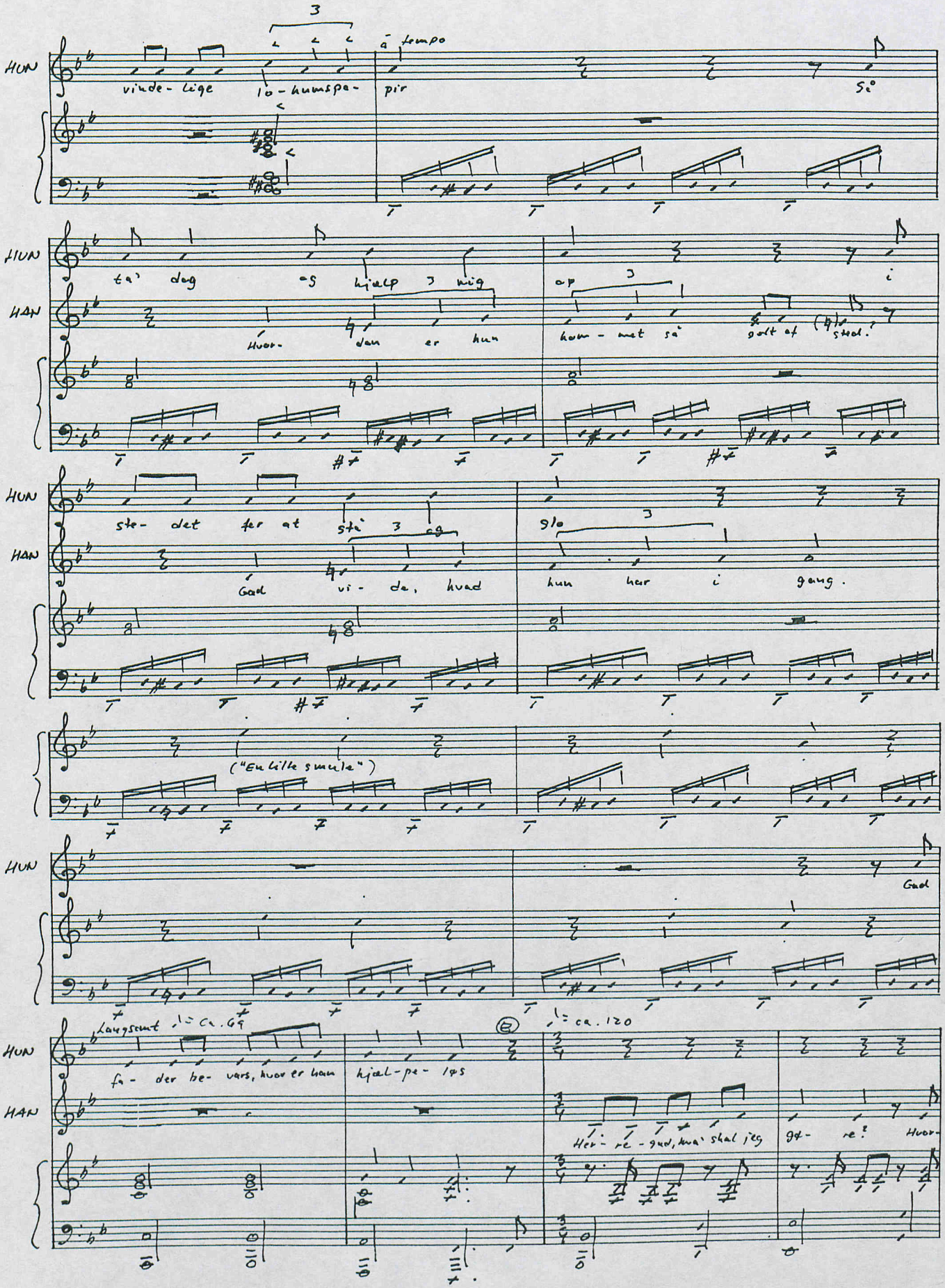

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
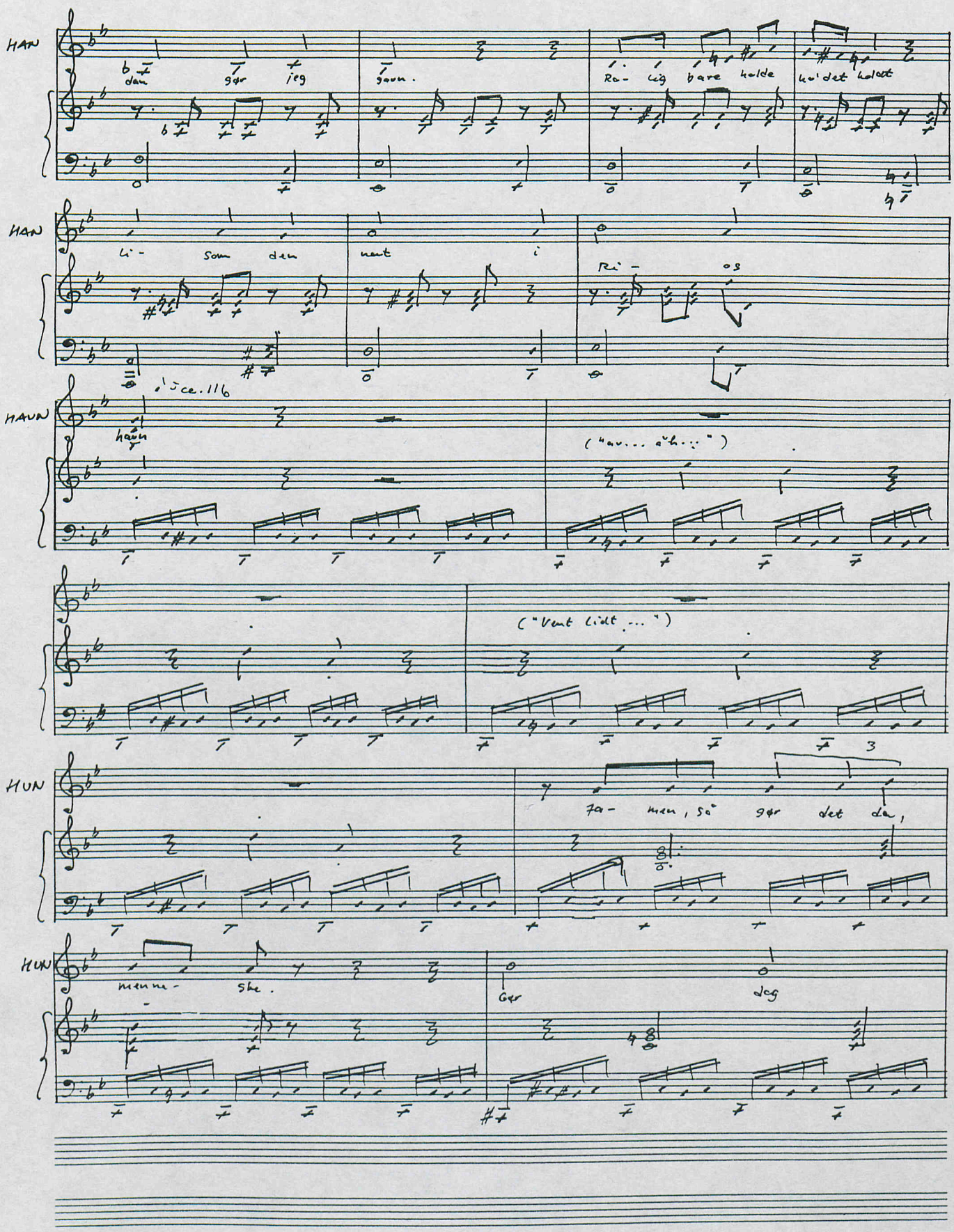

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
DANMUSIK
paper
20/6

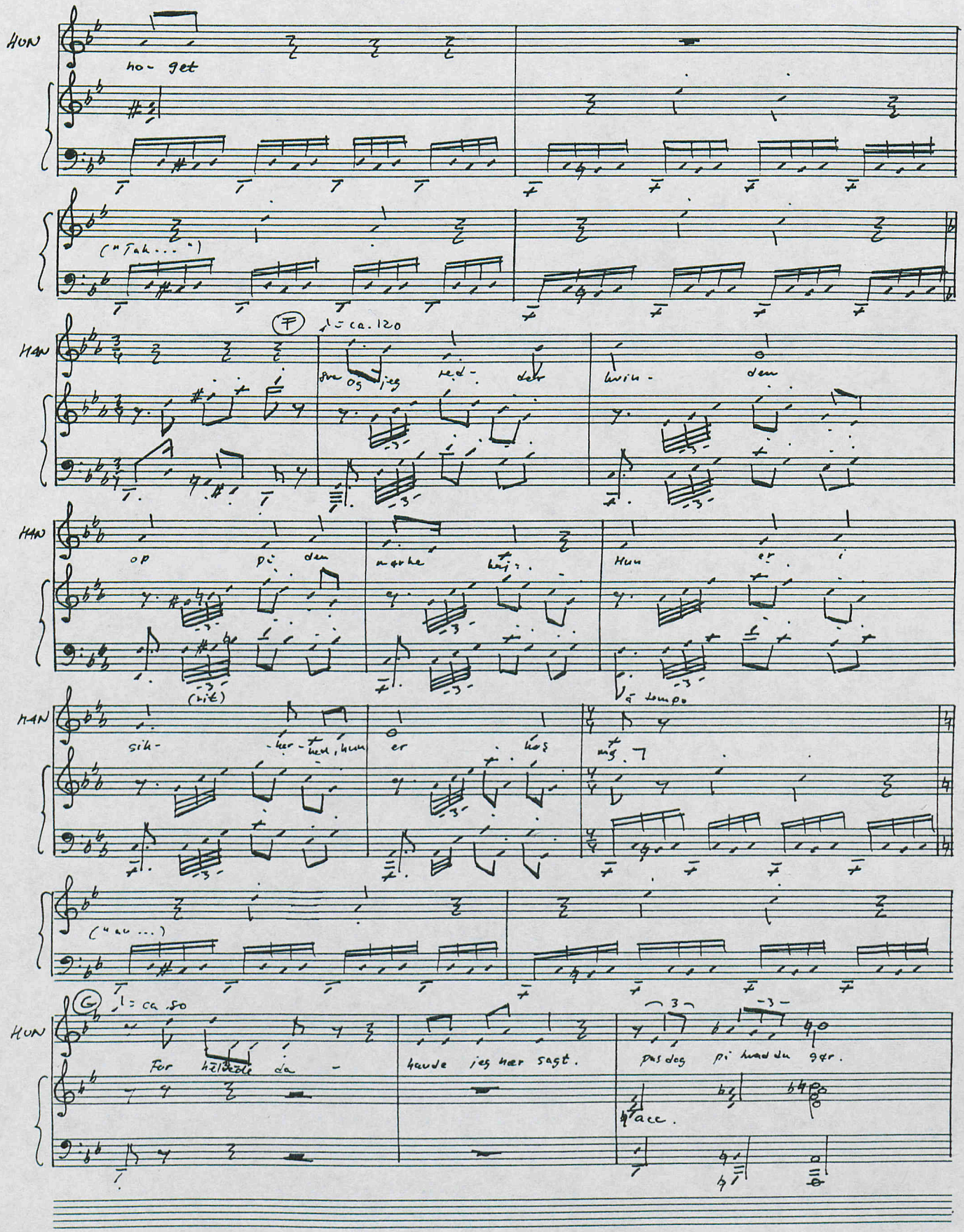
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
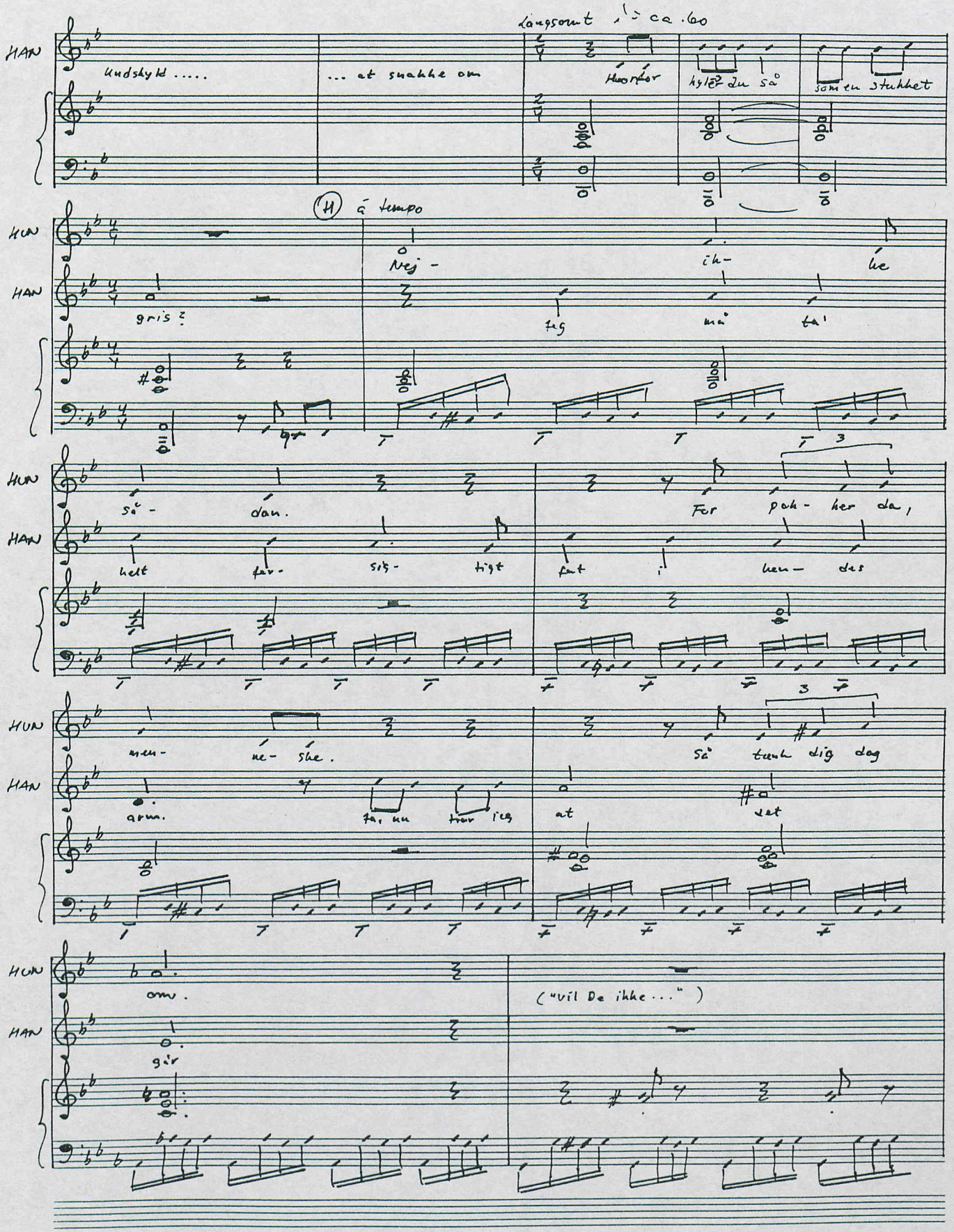

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres
DANMUSIK
paper
20/6
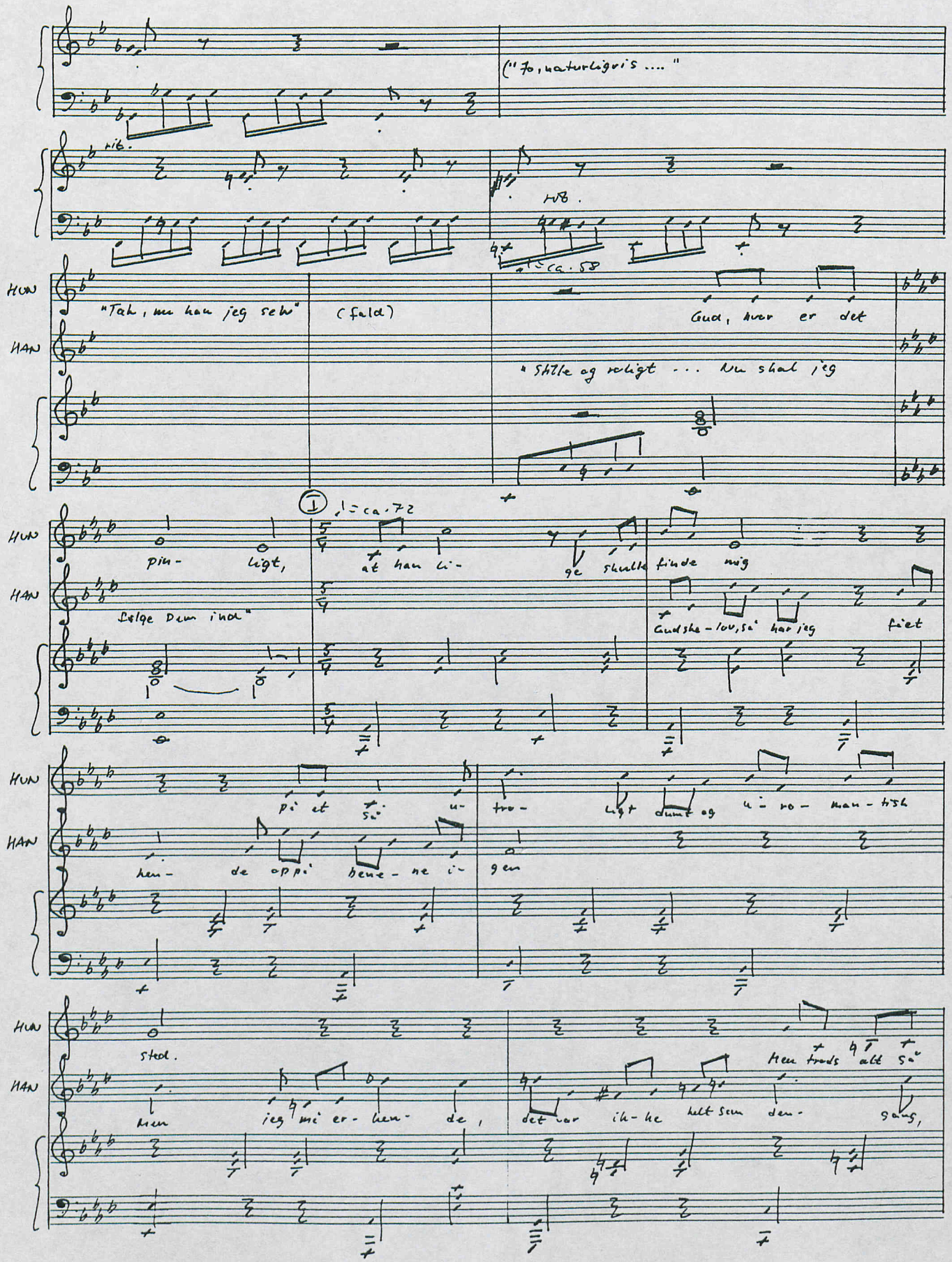

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

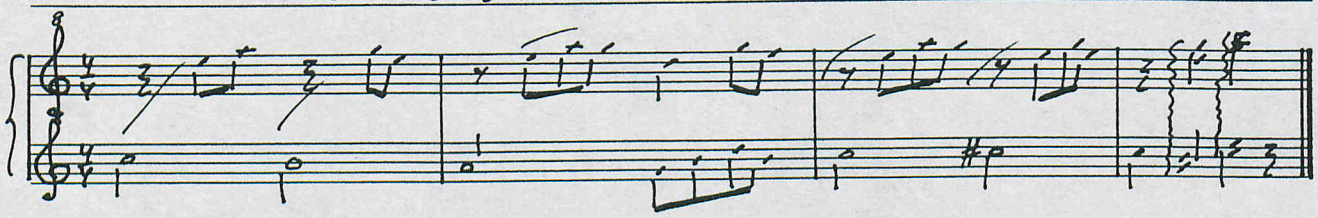
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

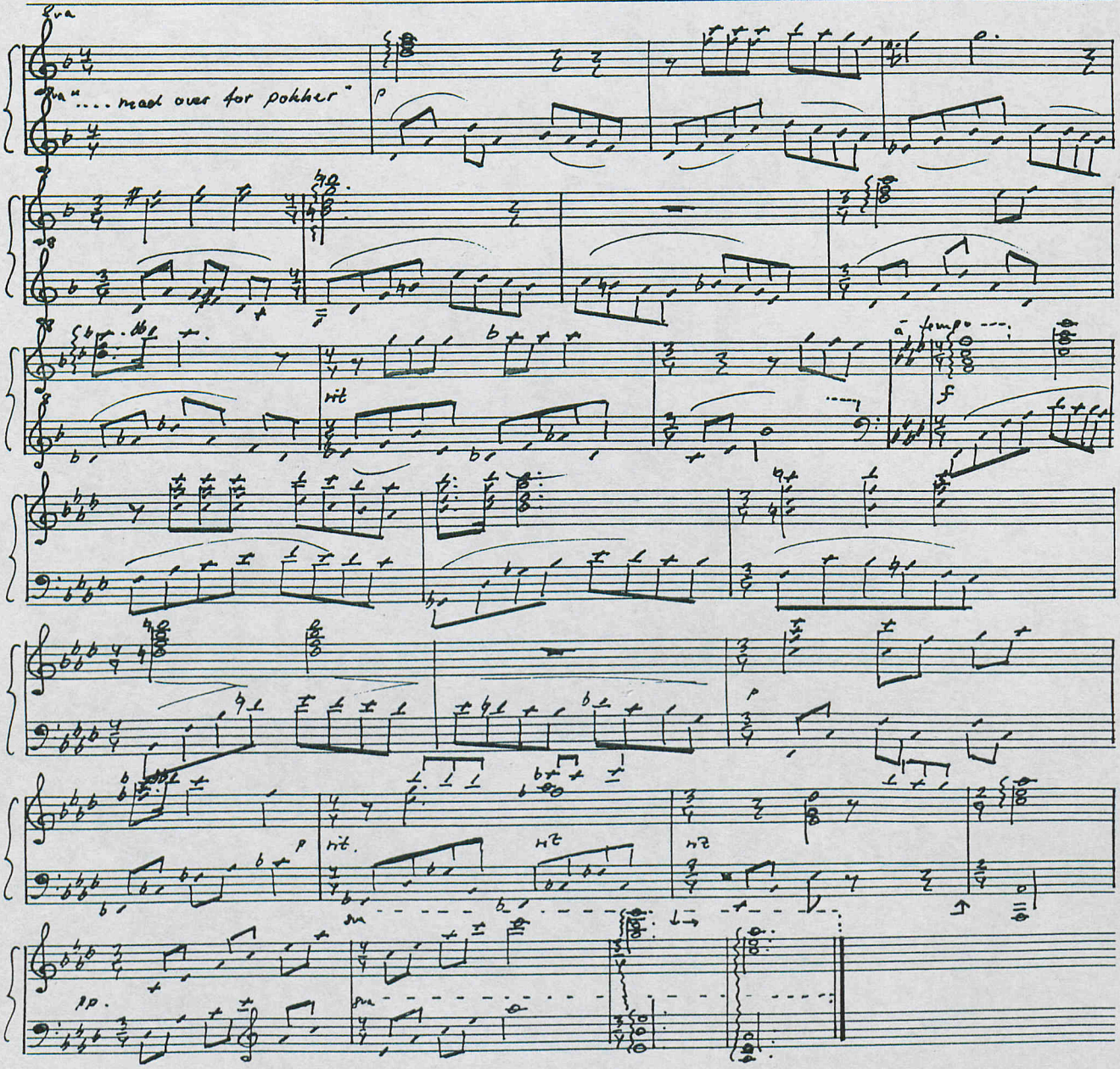
Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

9. SCENE

SPILLEDÅSEN (1. GANG)

SPILLEDÅSEN (2. GANG + SLUTNING)

SLUT

Manuskriptkopien må ikke anvendes til opførelse og må ikke videredistribueres

DANMUSIK

paper 20/6